

I مقدمه

کتابخانه شهرداری اصفهان از سال ۱۳۱۲ش، جنگی^۱ سفینه‌ای (بیاضی شکل) به شماره ۳۱۲۱۰ در تملک داشت که در سال ۱۳۵۳ طبق تصمیم شورای شهرداری و به توصیه شادروان دکتر غلامرضا کیانپور - استاندار وقت - به مناسبت فواید مطالعاتی و پژوهشی که آن نسخه گرانقدر در برداشت، به دانشگاه اصفهان انتقال یافت. جنگ پیش از آن طبق یادداشت هفتم دی ۱۳۰۵ الصاقی بر آن به شماره ۹۴۰ متعلق به کتابخانه عمومی اصفهان بوده است.^۲

و چند ماه پیش ازین که پنجمین کنگره تحقیقات ایرانی به دعوت دانشگاه مذکور در آن شهر تشکیل شود به دوستم شادروان دکتر قاسم معتمدی رئیس وقت آن دانشگاه یادآور شدم که به یادگار برگزاری کنگره آن جنگ را به طور عکسی به چاپ برساند و به شرکت کنندگان اهدا کند. دکتر قاسم معتمدی که بینشی فرهنگی و کنشی دانشگاهی داشت بی تأملی آن پیشنهاد را پذیرفت و گفت مشروط بر آن که خودت مبارزت کار را در تهران عهده دار شوی. پس قرار بر آن شد که از روی عکسی که پیش از آن برای کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران فراهم شده بود به چاپ آن پرداخته شود.^۳

^۱ پیشگفتار مرتضی تیموری بر نسخه برگردان چاپی (اصفهان، ۱۳۵۳)، ص ۱۵.

^۲ چاپ بیاض ناجار از روی فیلم ۲۲۵ که کتابخانه مرکزی در اختیار داشت انجام شد، زیرا مجال عکس برداری جدید نبود. ضمناً به مناسبت اشکالات چاپ و صحافی و تعجیل در نشر آن امکانی پیش نیامد که جنگ به شکل اصلی یعنی بیاضی انتشار پیدا کند. بدین مناسبت است که رکابه‌ها (پاورقی) برای بینندگان گاه در طرف نابجا افتاده و طبعاً در شناخت پشت و روی صفحات دشواری وجود دارد.

جُستاری در نسخه‌شناسی

بیاض (سفینه) تاج الدین احمد وزیر

(مورخ ۷۸۲ هـ.)

* ایرج افشار

چکیده: سفینه تاج الدین احمد وزیر حاوی شصت و چهار قفره و قطمه

و بند و یادداشت و شعر و یادگارگونه است که جمعی از فضلا و بزرگان، بنابر مشرب شعری، ادبی، حکمی و ذوقی خود، برای تاج الدین احمد، وزیر فارس، به فارسی و عربی نوشته‌اند یا از دیگران نقل کرده‌اند.

بنابراین این جنگ به لحاظ تفاوت در رسم الخط و شیوه کتابت مرسوم در قرن هشتم هجری در ناحیه فارس حائز اهمیت است و از نظر ضوابط

نسخه‌شناسی مجموعه‌ای کم‌مانند و شایان توجه در زبان فارسی است.

بررسی سفینه نشان می‌دهد که مطالب این جنگ شامل مباحث عرفانی و حکمی، احادیث، حکایات، پند و اندرز، مسائل حساب و اشعار است و به خط نسخ یا مانند نسخ و نستعلیق مانند نگاشته شده که وجود خط نستعلیق را در ۷۸۲ هـ. نشان می‌دهد. در این مقاله، نگارنده پس از معرفی نسخه، حدس خود را درباره چگونگی تنظیم سفینه بیان می‌کند و به بررسی ویژگی‌های نسخه می‌پردازد. این سفینه دارای، شش رساله اسامی دارد و نام ۴۳ نم از تویستندگان جنگ ذکر شده و نام ۲۱ غرددیگر موجود نیست یا از بین رفته است. همچنین نام ۶۴ نم به عنوان کاتبیان رساله‌ها و متنقولات ارائه گردیده است. در این سفینه دو تاریخ کتابت ۷۷۲ و ۷۸۲ هـ. دیده می‌شود.

نگارنده سپس تحلیلی دقیق از شیوه کتابت این سفینه ارائه می‌کند که شامل رسم‌العرف، رسم الخط، تلفظ کلمات، حروف‌بزی که در زیر یا بالای حروف، برای تأکید، نوشته می‌شده، استفاده از دو ضمۀ به جای تنوین، حذف لام، اتصال و انفعال کلمات، نقطه گذاری حروف، استفاده از نشانه‌های کتابی و سجادوندی، نشانه‌های آرایشی و ترتیبی، نشانه‌های اصلاحی و اختصاری، نشانه‌هایی برای جلب توجه و زودیابی مطلب و نیز فاصله‌بندی در میان متن است.

کلید واژه: بیاض؛ تاج الدین وزیر؛ احمد بن محمد؛ قرن ۸ هـ؛ خط فارسی؛ خط نستعلیق؛ فارس؛ کتابت.

* استاد پیشین دانشگاه تهران.

مانند آن می‌ماند که بخواهیم شصت و چهار نسخه خطی، به کتابت فضایی یک منطقه و یک زمان را به رسیدگی نسخه‌شناسانه درآوریم.

به همین ملاحظات و مناسبات به دید من از نظر ضوابط نسخه‌شناسی (کدیکولوژی) مجموعه‌ای است در زبان فارسی کم مانند و طبعاً شایان توجه و دقت ریزه‌یابانه است. زیرا این جُنگ ما را به اسلوب‌های ناشی از اختلاف سلیقه در تنوع رسم الخط تحریری و گوناگونی علام و نشانه‌ها که نویسنده‌گان به ضبط می‌رسانیده‌اند آگاه می‌سازد. دقایقی رابه ما می‌نمایاند که در نسخه دیگری از آن روزگار به این کیفیت به دست نداریم و ندیده‌ایم که در یک بین‌الدفتین مندرج شده باشد.

شاید بتوان گفت که هیچ نسخه‌ای از نسخه‌های کتابت شده توسط ایرانیان از اقدم روزگاران تا پایان عصر تیموری شناخته نیست که تا این اندازه به خطوط مختلف نوشته شده باشد.

II معرفی‌های نسخه

این بیاض چندبار معرفی و فهرست شده است. ظاهراً نخستین بار دکتر قاسم غنی در کتاب، بحث در آثار و افکار و احوال حافظ^۳ از این جُنگ یاد کرده است.^۴

دیگر فهرستی است که شادروان محمدعلی معلم حبیب آبادی از آن فراهم ساخت و ذیل نوشته مذکور تاریخ ۲۲ محرم ۱۳۸۵هـ. قید شده و در سال ۱۳۴۴ش. در مجله وحدت^۵ به چاپ رسیده است. کار او از حیث این که توانسته است بعضی از موضع اغتشاش نسخه را بنمایاند مفید است. عنوان این مقاله: «جُنگ کتابخانه شهرداری اصفهان» است. ایشان نوشته است که حدود بیست سال قبل از تهیه فهرست، نسخه‌ای به خط خود از سراسر جُنگ تهیه کرده و آن رابه مرحوم دکتر قاسم غنی برای استفاده در نگارش تاریخ روزگار حافظ داده بوده است؛ همچنین یادآور می‌شود که منتخبی از جُنگ به خط میرزا مهدی قدیمی خوش نویس برای مرحوم سعید نقیسی رونویسی شده بوده است. اکنون نشانی

وقت تنگ بود و در مدت نزدیک به دو ماه می‌باشد آن کار انجام شود تا در شهریور (۱۳۵۳) که کنگره تشکیل می‌شد به شرکت کنندگان تقدیم شود. ناچار از دوستم مرحوم محمود مطیر، مدیر چاپخانه بهمن، خواستم اجرای این مقصود را سریعاً عهده دار شود. ضمناً برای مراقبت در نظم صفحات کتاب از مرحوم علی اصغر نصیریان - از متصلیان امور چاپی دانشگاه تهران - خواسته شد که از همکاری درین نکند. به هر ماجراهی بود کتاب به موقع رسید و انتشار یافت، اگرچه می‌باشد بی‌عیب تر از آنچه انجام شده است به چاپ می‌رسید.

این سفینه / جُنگ مجموعه‌ای است از نوشته‌های فضلاً و بزرگانی که با تاج‌الدین احمد وزیر فارس - مبتکر گردآوری و تنظیم آن - معاشر بوده‌اند و هر یک به درخواست آن وزیر مطالبی و منقولاتی به پیروی و بنابر مشرب شعری، ادبی، حکمی و ذوقی خود کم یا زیاد، نوشته‌هایی از تراویش افکار خود یا نقل از سخن دیگری - در آن نوشته است.

تاج‌الدین احمد وزیر که بوده است نمی‌دانیم. ولی از القاب و عنوانی که یادداشت نویسان درباره او قلمی کرده‌اند ازین قبیل که: المولی، الصاحب الاعظم، جلال الوزراء، انسب الوری، قدوة أکابر الزمان، مجمع انواع الفضائل النفسانية، حاوی لباب الکمالات الانسانية، تاج‌الدولة والدين احمد - آعلى الله قدره و طوک عمره و متعه بها و أمثالها (ص ۵۲۸) مشخص است که در فارس مقامی معترد داشته است. به هر تقدیر سال ۷۸۲هـ. مقارن است باروزگار حکومت شاه شجاع (۷۹۰-۷۸۶هـ).

خطوطی که درین جُنگ بیاضی شکل آمده - اگر محاسبه من درست باشد - شصت و چهار فقره و قطعه و بند و یادداشت و شعر و یادگارگونه‌های دیگر است که هر نویسنده از خود یا از آثار دیگران در آن تحریر و کتابت کرده است و طبعاً این نوشته‌های متنوع یادآور رسم الخطی است که اکثریت آنان همزمان در ناحیه فارس آموخته بوده و درین جُنگ به کار برده‌اند. پس، ازین حیث که مارا بر اختلاف‌ها و اشتراک‌ها در شیوه کتابت یک دوره آگاه می‌سازد بسیار مفید است.

^۳ تهران، ۱۳۲۲، ج ۱، صص: ۱۷، ۲۰، ۹، ۱۳۲، ۲۰۹، ۱۹۹، ۲۳۱، ۲۳۰، ۲۴۸، ۲۳۴، ۲۳۱، ۲۳۳ و ۳۳۰.

^۴ دیگرانی که از وجود غزل حافظ درین جُنگ نشان داده‌اند می‌باید مأخذ از نقل و نوشته دکتر غنی باشد.

^۵ وحدت، س ۲، ۱۳۴۴)، ش ۸، ص ۵۰-۵۶.

آرا: محمدعلی مُکرم - متصلی کتابخانه بلدیه ». مرحوم محمدعلی مُکرم اوراق نسخه را ۴۷۶ ورق نوشته است. بنابراین تعداد صفحات در چاپ می باید ۹۵۲ صفحه می شد و اکنون ۹۲۶ صفحه است. مقدار کمی آن قدر که در خاطرم مانده (پس از سی و چند سال پیش که نسخه را دیده بودم) به علت وجود صفحات سفید (بیاض) در سفینه است.

- IV نوع مندرجات به طور اهم**
۱. مباحث عرفانی و حکمی
 ۲. احادیث و اقوال
 ۳. حکایات
 ۴. پند و اندرز
 ۵. مسائل حساب
۶. اشعار کاتب مانند مطهر (ص ۶۸۳)
۷. اشعار دیگران از قدما و معاصران (از جمله حافظ)
۸. اشعار برای مشاعره (ص ۱۶۰ به بعد)
۹. ملمع به زبان فارسی، عربی و شیرازی (ص ۳۴۶ به بعد)

V طرز تنظیم احتمالی سفینه

نخستین برگ سفینه با سرلوحی آغاز می شود. وضع سرلوح حکایت از الحق شدن آن به این محل می کند. جز آن، آغاز شدن مطلب بدون آوردن «بسم الله الرحمن الرحيم» نامعهود است آن هم در چنین مجموعه ای - ناقص بودن عبارت، گویای آن است که خلاشه ای برین صفحه وارد شده است. به هر حال صفحات ۱۶-۲ (نخستین رساله سفینه که ناتمام یعنی ناقص است) به خط نسخ (در مطالب زبان عربی) و خط نستعلیق آغازین (در مطالب فارسی) نوشته و به کنز الجواهر من لطایف الاکابر موصوف شده است. این قسمت در حقیقت خطبه جُنگ است و ترجمة اهم بخش های آن چنین است:

«... از آنجاکه به رشتۀ تحریر در آوردن علوم و حفظ آن در گنجینه مضمون عبارت وسیله سعادت دنیوی و دینی و مایه

ازین دونسخه در دست مانیست. داشن پژوه نخستین بار در نشریه نسخه های خطی دفتر چهارم (۱۳۴۴)، ص ۴۷۰-۴۷۱ از آن یاد کرده است. موقعی که نسخه در کتابخانه شهرداری اصفهان نگاهداری می شده است، همو دیگر بار در فهرست میکرو فیلم های کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران ^۶ بر اساس عکسی که از آن برای کتابخانه مذکور تهیه شده بود به شناساندن تفصیلی آن از حیث مندرجات پرداخت.

بار دیگر فهرست جُنگ پس از انتقال آن به کتابخانه دانشگاه اصفهان توسط همکار گرامی آقای مرتضی تیموری با عنوان: «جُنگ تاج الدین احمد وزیر یکی از نفیس ترین نسخه های خطی جهان» ^۷ انتشار یافت و همان است که با تغییراتی در آغاز چاپ نسخه برگردان (= عکسی) سفینه ^۸ آمده است.

آخر امتن این جُنگ توسط آقای دکتر علی زمانی علوجه

در دو جلد به چاپ رسیده است ^۹ که قطعاً نقد و بررسی

دراز دامنی را در پی خواهد داشت.

چون درین جستار منحصر آکوشیده شده است که نکته ها و ریزه یابی هایی در زمینه ضوابط نسخه شناسی

عرضه شود ناچار مطلبی مربوط به شناساندن توییندگان و

ذکر فواید موضوعی مندرجات به میان نخواهد آمد.

III تاریخ تملک نسخه

اثر تملک قدیمی این نسخه - پس از مالکیت نخستین یعنی تاج الدین احمد - نوشته ای است به عربی از فضل الله بن روزبهان خُنجری (د.ح. ۹۴۰/۹۳۰). از آن نوشته بر می آید که در سال ۹۱۱ ه سفینه رادر هرات در تملک خود گرفته است. پس از آن یادداشت مورخ دهم رمضان ۱۳۲۶ ه.

است بدون هیچ توضیحی.

در درون جلد آن نوشته اند: «به تاریخ نهم اسفندماه

۱۳۱۲ این جُنگ ورق شمارشده ۴۷۶ ورق ^{۱۰} است. توضیح

آن که یک ورق در ردیف ۲۶۵ به نمره مانده و نیز بعد از

۴۱۳ یک نمره از قلم افتاده و بعد ۴۱۵ نوشته شده، فرمان

⁶ تهران، ۱۳۴۸، ج ۱، ۶۸۴: ۱-۶۹۱.

⁷ نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان، سال ۷ (۱۳۵۱)، ش ۸، ۳۳-۴۷؛ همو، وقف میراث جاویدان، سال ۵ (پاییز و زمستان ۱۳۷۶).

ش ۴-۳ (پاییز ۱۹-۲۰، ویژه اصفهان) : ۱۷۶-۱۸۱.

⁸ بیاض تاج الدین احمد وزیر، (اصفهان، ۱۳۵۳)، جلد ۲، ۱۳۸۱-۱۵.

⁹ ق: مجمع ذخایر اسلامی، (برند) نقدی عالمانه درباره آن در نامه فرهنگستان، دوره ۶، ش ۱ (تیر ۱۳۸۲)، پاییز ۱۴۳-۱۶۳.

¹⁰ از جمله آقای محسن ذاکر الحسینی (برند) نقدی عالمانه درباره آن در نامه فرهنگستان، دوره ۶، ش ۱ (تیر ۱۳۸۲)، پاییز ۱۴۳-۱۶۳.

¹¹ شادروان داشن پژوه تعداد اوراق را ۴۷۷ یاد کرده است.

می سنجند و هیچ کدام از این دوازده گری برتر نخواهد بود...».
خط نسخی که در این اوراق دیده می شود همان
خطوطی است که به صورت صفحه عنوان برای هر یک
از رساله های نوشته های سفینه آمده و از هر متن در یک
صفحه پیش قرار داده شده است.

با دقت کردن در نوع خط این رساله - مخصوصاً
نحوه اعراب گذاری و ریزه نویسی حروف کوچک تر به
زیر حروف بعضی از کلمات (ج - ع - ط) و همراه
ساختن نقطه حروف یک نقطه ای با حروف دو نقطه ای
مانند «بین» (ص ۳۵۹) - تشابه و وحدتی با خطوط
مندرج در صفحات ۵۷ تا ۶۲ که نوشته محمد بن
مسعود المذهب^{*} (ص ۵۷) مشهور به نجم الدین محمود
مذهب (ص ۶۲) است، احساس می شود.

بنابر همین قرینه می توان حدس زد که این شخص
ظاهراً به دستور احمد وزیر قسمت خطبه را به خط
خوش نویسانیده و برای هر یک از رساله ها و نوشته ها
عنوانی را که در خور مقام و مرتب نویسنده مطلب
می بوده است به احتمال قوی بنابر تشخیص دعوت
کننده به نگارش سفینه نوشته است. چند صفحه ای که
به خط و نوشته همین نجم الدین محمود وجود دارد
استثنائاً مجدول است^{*} و طبعاً می باید توسط خود او
جدول کشی شده باشد. اوراق دیگر کتاب به کلی از
جدول عاری است.

۱

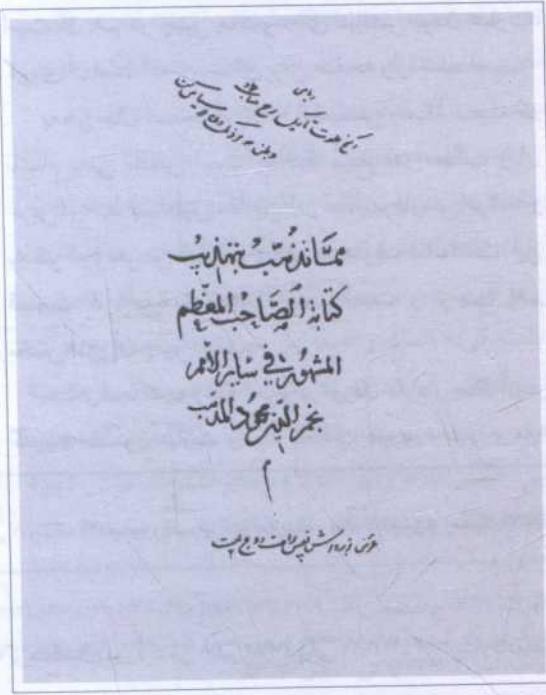
۲

همه گونه خیر، خواه در زمینه نهی و خواه در زمینه امر از
سودمندترین کارها و بهترین هدف هاست. و آنگاه که به صورت
کابی مسطور آراسته شود بهترین همنشین است و چون در اوراق
پر اکنده گرد آید بهترین همدام است. و بهترین همنشین در روزگار
کتاب است (این جمله از متینی است)، بر دیده و ران بیشور کسب
این فضایل و مفاخر ضروری شده است و چرا چنین نباشد در
حالیکه کسب علوم حتی اگر در چین باشد، واجب شده است و
فرشتگان برای طالب علوم در هر لحظه بال می گسترانند، به ویژه
اگر منبع این علوم نوشته های بزرگان بلندپایه و اشراف گرانمایه
باشد. از این رو است که انگیزه تحصیل این علوم و اعتکاف برای
تکمیل آنها پدیدار شده است، هر چند [اینکار] باز تاتفاق رشته های
اصرار و الحاج بر بزرگان گرانمایه همراه است (التماس) اما نیازمند
معذور است و آنکه دری کسب نور است از هلاک پروانی ندارد.
اگر در اینکار دامن عفو در پوشند شکر های گوناگون بر من واجب
می شود و سپاس خدای را در هر حال واوست که توفیق خیر را
در حال و آینده عطا می کند. از آنجا که گوهرهایی که در این
گردنبند به رشته کشیده شده است از صد بزرگان گرانمایه و
گرانمایگان بزرگ بدست آمده است آن را کنز الجواهر من لطایف
الاکابر نامیدم تامیان اسم و مسمماً و لفظ و معنای آن مطابقی باشد.
خداآوند نظایر آن را به صاحب این اثر عطا کند و خواسته های اورا
همان گونه که می خواهد، برآورده سازد و به حق نبی مختار و آله
الاطهار رسول خدا. که درود خدا بر او و بر خویشاوندان و یاران
او باد - فرمود در روز قیامت مرکب عالمان و خون شهیدان را

۳۸

تصویر ۲

تصویر ۱

بیاض: به عنوان نام مجموعه در چاپ نسخه برگردان.
بر این اساس که در اصطلاح کتابداری قدیم به کتاب هایی که به صورت عرضی باز می شدند، مانند همین سفینه «بیاض» اطلاق می شد و به همین مناسبت کتابداران اصفهان آن را به نام «بیاض» می شناخته اند.
جُنگ: در نوشته محمد علی مکرم (پیش ازین نقل شد) نیز در نوشته مربوط به انتقال آن از شهرداری به دانشگاه.

VII نوع خطوط سفینه

متن هایی که دو زبانه است (فارسی و عربی) کاتبان آنها را معمولاً به دو خط نوشته اند. خطوطی که در این سفینه / جُنگ دیده می شود بیشتر نسخ یا نسخ مانند و قسمت هایی به نستعلیق مانند است. یعنی نستعلیق آغازینی (ص ۱۹۶)، طبعاً نکته ای است که برای تاریخ وجود داشتن این خط در سال ۷۸۲ ه. واجد اهمیت دانست. بهترین نمونه از آن بندهای فارسی است که در خطبه عربی مآب جُنگ به خط نستعلیق آمده و گویی کاتب (یعنی مسعود مذهب) خط نسخ را خاص عربی نویسی و خط نستعلیق تازه پیدا شده را برای نوشتن مطالب فارسی مناسب می دانسته است (ص ۲ نیز نک. ص ۵۵۹).

نمونه های دیگری را که به نستعلیق نزدیک است در صفحات مختلف (مانند: ص ۲۴۴-۲۵۶ و ۴۸۸-۴۶۴ و ۵۵۶-۵۶۱ و ۸۱۲-۸۱۳) می توان دید.

یادداشت نویس ها عموماً نوشته های خود را به حد متوسط قابل خواندن کتابت کرده اند مگر چند موردی که به خط ریزتر و کاملاً تحریری نوشته شده است (ص ۱۸-۳۵ و ۳۶۷-۳۷۰ و ۶۱۷-۶۲۰).

یکی از رساله های طور یکسره نویسی (بدون هواخور) و تقریباً بدون نقطه و عاری از هر گونه علامت وقف نوشته شده است (ص ۱۸-۳۳).

در سراسر این جُنگ فقط یک مورد از نوشته های منتشر دیده می شود که یکی از یادداشت نویسان آن را به شیوه چلپیانی نوشته است (ص ۳۶۷-۳۷۰).

یکی دیگر از نویسندگان در نوشتن اشعار برگرفته ذوق چلپیانویسی خود را در وضع اشکال هندسی به هم آمیخته و شیوه ای خاص جز آنچه در سراسر جُنگ رفتار می شده برای خودنمایی انتخاب کرده است. این بخش اتفاقاً در صحافی کتاب پراکنده شده و در دو جا قرار گرفته است (ص ۵۵۶-۵۶۱ و ۸۱۲-۸۱۳).

دعوت کننده تحریر این جُنگ / سفینه، همان طور که در مقدمه نوشته ها (ص ۲۷۰ و ۴۲۳) آمده ظاهر اکرآسه ای کاغذ به اشخاص مورد نظر خود می فرستاده (مثلاً به اصفهان، ص ۵۱۸) یا در همان شیراز به آنها می داده است (ص ۱۴۶، ۴۷، ۴۲۶، ۴۳۱، ۲۰۲) تا هر یک مطالب خود را بر روی آن بنویسد. البته احتمال دارد از ابتداء نجم الدین محمود را اوادار کرده باشد که صفحات عنوان و نام و لقب هر کس را بر روی نخستین برگ کرآسه ارسالی نوشته باشد. ولی از آنجا که آثار خط او ضمن مطالب و بین سطور مانند الحق عنوان «شعر» (ص ۸۸۸ و ۸۸۹)، یا «أيضاً له» (ص ۲۵۴ و ۲۵۵) دیده می شود بیشتر نشانه آن خواهد بود که بعداً آن صفحات نوشته شده است و دعوت کننده از نویسندگان درخواسته تا یک صفحه را برای عنوان نویسی سفید بگذارند. می دانیم که رسم کتاب نسخه ها آن بود که مطلب همیشه از صفحه دوم نسخه آغاز می شود.

چون مقدار نوشته های نویسندگان با هم متساوی نیست میسر نخواهد بود که شمار اوراق کرآسه ها معین شود. عده ای از نوشته ها در کرآسه چهار ورقی (تا خورده) قرار دارد یعنی شانزده صفحه و بقیه بیش و کم از آن است.

VI نام هایی که به این مجموعه داده شده

سفینه: به طور اشاره هفت بار در نوشته تملک فضل الله بن روزیهان خُنْجی آمده است. چند بار هم نویسندگان آن را «سفینه» خطاب کرده اند، از جمله:

- و نحن على الدنيا كركب سفينة

نظم جلوساً و الزمان سایری (ص ۵۵)

- سفینه را به همه حال لنگری باید

درین سفینه گر آئی مده لنگریں (ص ۶۳)

لطف الله بن احمد بن حسن ابرقوهی در پایان نوشته خود ضمن عبارت، کلمه «سفینه» را درج کرده است. (ص ۱۴۶)، همچنان که محمد بن محمود بن ابی الخیر فالی سیرافی بیتی را آورده است:

خلفی دیدم درین سفینه شور آورده

من نیز درین میانه شور آوردم (ص ۸۶)

محمد بن مسعود فالی هم در پایان یادداشت های

خود این بیت را نقل کرده است:

بحر المکارم قد صنعت سفينة

جمعیت لک الآثار والآدباء (ص ۴۲۱)

X الحالات

- مطلوب الحقی در صفحات سفید مانده جنگ ازین قبیل است:
- شعر الحقی (ص ۲۶۷، ۳۰۸)
 - یک بیت (ص ۴۱۳)
 - دو سطر دعا به تاریخ ۹۱۴ (ص ۵۴۵)
 - عباراتی به خط حسین القایی الخراسانی (ص ۶۴۶)
 - بیتی از اعرافی شیرازی (ص ۸۷۹)
 - تاریخ ۱۰ رمضان ۱۳۲۶ (بدون یادداشت تمک) (ص ۹۲۶)
 - عجب تراز آنها کتابت قسمت هایی از کشکول شیخ بهائی است. اوراق این مطالب در صحافی از هم جدا و به دو پاره شده و در صفحات ۸۴۰-۸۴۳ و ۹۲۴-۹۲۵ قرار دارد.

XI تصرفات و آسیب‌ها

- نصفه شدن و سفید ماندن نیمه‌ای از صفحات (ص ۱۴ و ۱۵ و ۲۷۴).
- گم شدن و افتادگی مقداری از اوراق. بهترین ممیز، نگاه افکنند و تطابق دادن میان فهرست مندرجات تنظیمی دوستم مرتضی تیموری و دو فهرستی است که درین مقاله ترتیب یافته است.
- درهم برهمی اوراق نسخه و تجلید آن بدون توجه به نظم قدیمیش و ارتباط مطالب.

XII جایه جایی اوراق

صفحاتی که علی القاعده باید در چاپ، طرف سمت چپ (صفحة فرد) قرار بگیرد ولی ضرورت تسریع در چاپ و محدودیت مالی مانع از رعایت آن شد (ص ۳۶، ۵۶، ۶۶، ۷۶، ۸۶، ۱۶۶، ۲۶۸، ۳۰۸، ۳۱۲، ۳۳۲، ۳۵۲، ۳۷۲، ۴۹۸، ۴۲۲، ۴۸۴، ۵۸۶، ۵۹۲، ۶۸۴، ۶۹۶، ۷۱۲، ۷۳۲، ۷۵۲، ۷۹۲، ۸۱۴، ۸۲۴، ۸۳۶، ۸۷۸، ۹۲۲، ۹۷۸).
۵۴۴

- XIII اشارات و عنوانین تفخیمی نسبت به صاحب سفیده**
- المخدوم الاعظم... تاج الدین و ملجه المسلمين ... (ص ۶۷)
 - مطاوعاً لاشارة صاحب الكتاب و مالكه ... (ص ۱۲۶)
 - بالاشارة الصادرة عن ... المولى الصاحب الاعظم ... الفاضل المفخم ... تاج الدولة والدين احمد ... (ص ۱۴۶)
 - بالتماس المخدوم المعظم والصاحب الاعلام قدوة اکابر الوزراء ... تاج الحق والدنيا والدين احمد ... (ص ۲۰۲)
 - تذكرة لصاحب الصاحب الاعظم ... تاج اللافاضل ... (ص ۳۵۱)
 - باجازة ... الصاحب الاعظم ... المالک ... (ص ۴۶۱)
 - تذكرة للاح فى الله الصاحب المعظم ... فخرالدین احمد ... (ص ۵۱۱)

همان طور که پیش‌تر اشارت رفت می‌باید نجم الدین محمود بن مسعود مذهب در ترتیب و تنظیم اصل نسخه داشته و مخصوصاً عنوانین درون بعضی از بخش‌ها (مانند کلمات: شعر (ص ۸، ۹، ۸۸۹)، حکایت، فی الجواب، وله أيضاً، أيضاً له (ص ۸، ۲۵۲)، بسم الله الرحمن الرحيم) غالباً به خط اوست. تطبیق میان شیوه نوشتن آن کلمات با کتابت او در خطبه مؤید این مدعای تواند بود: «مما تذهب بهذیب کتابته الصاحب المعظم المشهور في سایر الامم نجم الدین محمود المذهب» (عبارتی که زیر صفحه اول از نوشته خود رقم زده، ص ۶۲). یا: «كتبه العبد المذنب محمود بن مسعود المذهب»، او چون مذهب بوده دور نوشته خود را جدول‌بندی کرده است (ص ۵۷).

همچنین است شباهت‌هایی که او در نوشتن حروف ریزه زیر کلمات مانند: ح - ع - ص - ط اعمال می‌کرده است (ص ۴ و ۵) و در عنوانین و کلمات نوشته شده توسط او میان نوشته‌های دیگران مشهود است.

VIII مشخصات نسخه شناسی

۱. اندازه جلد 26×26 سم.
۲. اندازه نوشته 18×9 سم (در اکثر صفحات).
۳. نوع کاغذ: سمرقندی.
۴. تعداد سطور معمولاً پانزده سطری مگر در مواردی چند.
۵. رکابه در همه جا نیست و بعضی از نویسندهان رعایت کرده‌اند.
۶. تعداد اوراق موجود: ۴۷۶ ورق (بر اساس شمارش مرحوم مکرم)
۷. اوراق سفید مانده (۹)
۸. عنوانین و سرخون‌ها به رنگ سرخ.

IX غلط‌های کتابتی

برخی از غلط‌های کتابتی ازین قبیل است:

- امیر المؤمنین = امیر المؤمنین (ص ۷۷، ۸۰، ۸۱ و ۸۳) بار دیگر
- اصحاب = اصحاب (ص ۲۴۳) که زیر «ح» به جای «ح»، «ع» تحریر شده.
- تیرشب = تیره شب (ص ۶۹)
- المطفویه = المصطفویه (ص ۶۱)

- والدین علی المدعو بسید الشریف الجرجانی (ص ۳۶) ۲۳. المولی الاعظم اقضی قضاۃ الاسلام قطب الملة والدین محمد الفالی (ده ورق) (ص ۵۶) ۴. الصاحب المعظم نجم الدین محمود المذهب (سه ورق) (ص ۶۲) ۵. المولی الاعظم قدوة اعظم امم فخر الملة والدین محمد بن أبي الخیر الفالی (دو ورق) (ص ۶۶) ۶. المولی الشیخ الاسلام قدوة المحدثین عفیف الملة والدین مسعود الكازرونی (الکازرونی؟) (دو ورق) (ص ۸۷) ۷. المولی الاعظم الکامل امام الملة والدین محمد الفالی [السیرافی] (ده ورق) (ص ۱۰۷) ۸. المولی الصاحب الاعظم غیاث الدولة والدین لطف الله ابرقوهی المنشور بعنیشی (ده ورق) (ص ۱۲۷) ۹. المولی الصاحب الاعظم صفوۃ اکابر امم شرف الملة والدین عمر شبانکاره (ده ورق) (ص ۱۴۷) ۱۰. المولی المرتضی المعظم غیاث الدین منصور المهدی [الحسینی] (ده ورق) (ص ۱۶۶) ۱۱. مولی الامام شرف الملة والدین زاہد القیری (هشت ورق) (ص ۱۸۶) ۱۲. المولی الاعظم الامام اقدم عmad الملة والدین القزوینی (ده ورق) (ص ۲۰۳) ۱۳. الامام یحیی بن معین (هفت ورق، افتادگی دارد) (ص ۲۴۳) ۱۴. المرتضی المعظم ... قوام الملة والدین ملکشاه (یازده ورق) (ص ۲۶۸) ۱۵. الصاحب الاعظم الخواجہ جلال الدین فرج الله [بن رضوان] التبریزی (دو ورق) (ص ۳۰۸) ۱۶. الشیخ الصاحب السالک الناسک امین الملة والدین محمدی یعرف بکونکانی (خودش امضای کرد: کمینه خاکی خادم الفقرا) (ده ورق) (ص ۳۱۲) ۱۷. المولی الاعظم ... ناصر الملة والدین الخطیب (ده ورق) (ص ۳۳۲) ۱۸. المولی الاعظم علام الملت والدین القزوینی (هشت ورق) (ص ۳۵۲) ۱۹. المرتضی المعظم ... نظام الدولة والدین علی (شش ورق) (ص ۳۷۲) ۲۰. المولی الاعظم قدوة العلماء و الفضلا في العالم جمال الملة والدین السروی (پنج ورق) (ص ۳۸۴) ۲۱. الصاحب المعظم ... شهاب الدولة والدین [این الصاحب] المرحوم شمس الدین محمد شهاب (پنج ورق) (ص ۴۳۲) ۲۲. المولی الاعظم شیخ الاسلام ... عmad الملة والدین
- تذکرۀ للولد المولی الصاحب الاعظم جلال الوزراء...
قدوة اکابر الزمان ... تاج الدولة والدین احمد ... (ص ۵۲۸) - تذکرۀ لصاحبه الصاحب الاعظم ... خواجه تاج الدولة والدین احمد ... (ص ۶۸۳) - تذکرۀ لصاحبه الصاحب الاعظم لازال تاج الدولة والدین ... (ص ۷۵۱) - به اشارۀ قلم گزار دیوان دینی و دولة و قدم دار ایوان ملک و ملت تاج الدولة والدین خواجه احمد ... این اوراق مرقوم می گرداند. (ص ۷۵۳) - تذکرۀ لصاحبه الصاحب الاعظم لازال تاجاً ... احمد (ص ۸۳۹) ناگفته نماند که یکی از نویسندهان لقب وزیر صاحب سفینه را «فخر الدین» به جای «تاج الدین» آورده است. (ص ۵۱) شش تن از نویسندهان پذیرفتن یادداشت نویسی در سفینه تاج الدین احمد وزیر را به طور «تذکرۀ لصاحبه» انجام داده و یاد کرده اند. جز آن در این صفحات: ۴۳۱، ۴۹۷، ۸۱۱، ۷۱۱، ۸۳۵، ۴۹۷ همان عبارت دیده می شود. و یک بار «تذکرۀ له» (ص ۱۲۶) و یک بار «تذکرۀ لجامعه» (ص ۳۵) بر قلم یادداشت نویسان آمده است.

XIV رساله‌های اسم دار^{۱۱}

۱. باکورة الادب لاصحاب الطلب، تأليف معین الدین جنید واعظ (ر ۳، ص ۳۳).
۲. تحفة للإخوان في تقییم جوهر للإحسان، تأليف فخر الدین محمود بن ابی الخیر فالی (ر ۷، ص ۶۶).
۳. جوامع الكلم في نوائع الحكم، تأليف سید عزالدین مطهر بن عبد الله بن على حسني (ر ۶۲، ص ۶۶۲).
۴. الحجۃ في بيان المحجۃ، تأليف موفق الدین ابی القاسم اسمعیل بن محمد بن فضل اصبهانی (ر ۲۴، ص ۲۶۴).
۵. غرائب الأخبار و نوادر الآثار، تأليف منشی الممالک جمال الدین حاجی (ر ۷۵، ص ۸۴۴).
۶. کنز الجوهر من لطائف الأکابر (ر ۲، ص ۵).

- #### XV نام نویسندهان به سلیقه صاحب سفینه و مقدار ورق‌هایی که از هر نویسنده موجود است به خلاصگی:
۱. شیخ الاسلام مقتدى الانام معین الملة والدین جنید واعظ (ص ۱۷)
 ۲. المولی المرتضی الاعظم علامہ علماء العالم زین الملة

^{۱۱} در تمام متن مقاله «ر» اختصار است برای رساله و «ص» برای صفحه.

- عبدالملک السمرقندی، حين شرف خطبة الشیراز رسولاً من سمرقند (نامشخص) (ص ۴۲۱)
۲۳. المولی الاروع الاعظم سلطان الوعاظ وبرهان المذکورین رکن الملّة والدین منصور(هفت ورق) (ص ۴۹۸)
۲۴. المولی الصاحب الاعظم منشی الممالک... جمال الملّة والدین حاجی (نه ورق) (ص ۵۱۲)
۲۵. الشیخ الاسلام الاعظم ... قطب الملّة والدین باغ نوی (نه ورق) (ص ۵۸۶)
۲۶. الصاحب الاعظم ... مولانا علاء الملّة والدین جمال الملک ابن الصاحب الاعظم... خواجه عمید الملک (قاضی شیراز) (سه ورق) (ص ۶۲۱)
۲۷. المولی الصاحب الاعظم ... شرف الدین فضل الله (نورق) (ص ۶۲۷)
۲۸. السيد المرتضی و السنده المقتدی تاج الملّة والدین المشهور بالسيد الصبحی (نه ورق) (ص ۶۴۴)
۲۹. المرتضی الاعظم صاحب جوامع الكلم في نوائح الحكم عز الملّة والدین مظہر (یازده ورق) (ص ۶۶۲)
۳۰. مولی الصاحب الاعظم... (کلمه‌ای افتاده) الدولة والدین محمود بن عمید الملک السمنانی (شش ورق) (ص ۶۸۴)
۳۱. الصاحب السالک المولی الزاھد الناسک جلال الملّة والدین المنشی (نه ورق) (ص ۶۹۵)
۳۲. الصاحب الاعظم الخواجہ جمال الدین الساوجی (ده ورق) (ص ۷۱۲)
۳۳. المولی الاعظم ... قوام الملّة والدین عضد الاسلام محمود (ده ورق) (ص ۷۳۲)
۳۴. المولی الاعظم مرتضی ممالک الاسلام شرف الملّة والدین [الحسینی] (یازده ورق) (ص ۷۵۲)
۳۵. شیخ الاسلام الاعظم مرشد طوایف الامم صدر الملّة والدین یعرف بیزغش (ده ورق) (ص ۷۷۳)
۳۶. الصاحب الاعظم الاکمل مظفر الدولة والدین ملک السلمانی (ده ورق) (ص ۷۹۲)
۳۷. المولی المرتضی الاعظم نظام الملّة و الدین الحسن [الحسینی] الاملی (نه ورق) (ص ۸۱۴)
۳۸. الصاحب الاعظم ... غیاث الدولة والدین ابومسلم ولی در انجامه مسلم بن الحسن (سه ورق) (ص ۸۳۱)
۳۹. المولی الاعظم خلیفة العجم نظام الاسلام ابوالعلاء رکن الشريعة و الدین صاعد (دو ورق) (ص ۸۳۶)
۴۰. الصاحب الاعظم منشی الممالک جمال الدولة والدین حاجی (نقل خط او) (هدفه ورق، افتادگی دارد) (ص ۸۴۴)

۴۱. الصاحب الاعظم الاعلام الخواجہ جلال الدولة والدین نعمان (مطلوب افتاده) (ص ۸۷۸)
۴۲. الشیخ الصاحب الاعظم قدوة زوار بيت الله الحرام شرف الملّة والدین البليانی (چهار ورق) (ص ۹۱۵)
۴۳. الامام المععظم جامع محسان الشیم شمس الملّة والدین محمد الصوفی (مطلوب افتاده) (ص ۹۲۲)
- دیگر نوشته‌ها، آنهاست که صفحه عنوان نام نویسنده گاشان موجود نیست یعنی از میان رفته است. تعداد آنها بالغ بر ۲۱ نفر خواهد بود بر اساس فهرست بعدی که حاوی شصت و دو نام است.
- XVI** اسامی کاتبان رساله‌ها و منقولات بر اساس رقم مندرج در انجامه‌ها
- مواردی که مطلبی از صفحه عنوان رساله نقل شده باشد درون [آورده شد].
۱. ابراهیم حسینی، سید شرف الدین (ر ۵۷، ص ۷۷۲)
 ۲. ابراهیم بن عبدالله قاضی، شاید سروستانی (ر ۳۰۳، ص ۵۵۵)
 - ابواسحق = فخر وفادار
 - ابوالعلاء = صاعد بن محمود
 - ابوقوارس رکن الدین منصور = منصور بن یحیی
 - ابوالمعالی = محمود بن صاعد بن محمود
 - ابومسلم = مسلم بن حسن
 - احمد بن محمد الحسینی (ر ۵۲، ص ۵۸۱)
 - احمد بن علی بن اشرف الحسینی (ر ۱۷، ص ۲۴۲)
 - امام الدین محمد بن عبدالمحسن بن ابی بکر فالی سیرافی = محمد بن عبدالمحسن
 - امین بن محمد بن حسین کونگانی یعرف بنالی (کذا) (ر ۲۵، ص ۳۳۱)
 - بزغش = صدرالدین
 - تاج الدین = سید صحیحی
 - جار الله جلالی = علی بن حسین بن علی قزوینی
 - جلال ائمی (ر ۳۸، ص ۴۸۱)
 - جلال الدین فرج الله بن رضوان تبریزی = فرج الله بن رضوان
 - جلال الدین منشی (ر ۶۴، ص ۷۱۱)
 - جلال الدین نعمان = نعمان بن محمد
 - جمال الدین حاجی (منشی الممالک) (ص ۵۱۲؛ ر ۴۶، ص ۵۲۸؛ ر ۷۵، ص ۸۴۴ به نقل از خط او)
 - [جمال الدین ساوجی] (ر ۶۵، ص ۷۳۱)
 - [جمال الدین] سروی (ر ۲۹، ص ۴۰۳)

عفیف الدین مسعود بن سعید بن سعید = مسعود کازرونی
۲۸. عفیف بن سعید بن مسعود کازرونی [عفیف الدین مسعود]
(ر، ص ۱۰۶)

علاء الدین = جمال الملک بن محمود
علاء الدین علی قزوینی = علی بن حسین قزوینی
۲۹. [علی جرجانی (سید شریف)، زین الدین] (ر، ص ۳۶)

۳۰. علی بن حسین بن علی جار الله الجلالی، ملقب به
علاء قزوینی، علاء الدین (ر، ص ۲۷)

۳۱. علی بن محمد الحسینی، [نظام الدین] (ر، ص ۲۸)

عماد الدین سمرقندی = عصام بن ابی بکر
۳۲. [عماد الدین قزوینی] (ر، ص ۱۶)

۳۳. عمر شبانکاره، شرف الدین] (ر، ص ۱۳)

عمید الملک محمود = جمال الملک
عمید الملک سمنانی = محمود بن عمید الملک

غیاث الدین = مسلم بن حسن
غیاث الدین = منصور المهدی
غیاث الدین لطف الله بن احمد ابرقوهی منشی =
لطف الله بن احمد بن حسن ابرقوهی
فخر الدین محمود بن ابی نصر بن احمد فالی سیرافی =
محمود بن ابی نصر
۳۴. فخر وفادار، ابی اسحق (ر، ص ۵۳)

۳۵. فرج بن رضوان تبریزی، بابا [جالال الدین] (ر، ص ۲۴)

۳۶. [فضل الله، شرف الدین] (ر، ص ۵۹)

۳۷. فضل الله بن نظام صاحب لوح (ر، ص ۶۱)

قطب الدین محمد فالی = محمد فالی
قوم الدین ابوالمعالی = محمود بن صاعد بن محمود
قوم الدین ملکشاه = ملکشاه

۳۸. لطف الله بن احمد بن حسن ابرقوهی [منشی،
غیاث الدین] (ر، ص ۱۲)

۳۹. محمد بن ابراهیم بن عبدالله بن ابی بکر بن محمد
سرورستانی (ر، ص ۴۹)

۴۰. محمد بن احمد بن محمد الصوفی سمرقندی (ر، ص ۹۱)

۴۱. محمد بن احمد بن محمد الطیب (والطیب) (ر، ص ۴۰)

۴۲. محمد بن سلیمان بن عبدالله حمن (ر، ص ۶۷)

۴۳. محمد بن عبدالمجد نیلی شیرازی (ر، ص ۳۴)

۴۴. محمد بن عبدالمحسن بن ابی بکر بن احمد بن ابی غسان،
ابوالکرم فالی سیرافی [امام الدین] (ر، ص ۱۱)

۴۵. محمد بن فخر الدین ابی بکر بن کمال شبانکاره،
شمس الدین، (ر، ص ۲۰)

۱۱. جمال الملک [بن] عمید الملک محمود صاین قاضی
[علاء الدین] (ر، ص ۵۸)

۱۲. [جنید شیرازی، معین الدین واعظ] (ر، ص ۱۷)

حاجی منشی = جمال الدین حاجی (منشی الملک)

۱۳. حسن الحسینی آملی [نظام الدین] (ر، ص ۷۱)

۱۴. حسن شاه ایجی (ر، ص ۵۷)

۱۵. خلیفه بن علی خلیفه (ر، ص ۵۰)

رکن الدین = صاعد بن محمد بن صاعد
رکن الدین منصور = منصور بن یحیی

۱۶. زاهد بن علی بن زاهد قیری، ابوالفوارس شرف الدین
(ر، ص ۲۰)

زین الدین علی جرجانی (سید شریف) = علی جرجانی

۱۷. سلیمان بن محمد بن سلیمان (ر، ص ۴۴)

سید شریف = زین الدین علی جرجانی

۱۸. [سید صحیحی، تاج الدین] (ر، ص ۶۴)

شرف الدین = ابراهیم حسینی

۱۹. [شرف الدین بیلیانی] (ر، ص ۹۱)

شرف الدین زاهد بن عمر قیری = زاهد بن عمر

شرف الدین عمر شبانکاره = عمر شبانکاره

۲۰. [شهاب الدین بن شمس الدین محمد شهاب] (ر، ص ۳۵)

شمس الدین محمد دامغانی (نادر) (ص ۶۴۷) نقل مطلبی از وست

شمس الدین محمد صوفی = محمد بن احمد

شمس الدین محمد بن فخر الدین شبانکاره = محمد بن فخر الدین

شهاب = شمس الدین

صاحب لوح = فضل الله بن نظام

۲۱. صاعد بن محمد بن صاعد، رکن الدین (ر، ص ۷۳)

۲۲. صاعد بن محمد بن عثمان خراسانی (ر، ص ۳۳)

صاین = جمال الملک قاضی

۲۳. [صدر الدین بزرگش] (ر، ص ۷۳)

۲۴. عبدالله حمن بن احمد بن عبدالغفار (قاضی عضد الدین
ایجی، به تشخیص داشن پژوه) (ر، ص ۶۱)

۲۵. عبد الصمد بن عثمان بن محمد بن...؟ خراسانی (ر، ص ۳۱)

۲۶. عبدالله بیلیانی (ر، ص ۵۹)

عبدالملک = عصام بن ابی بکر سمرقندی

عز الدین = مطهر بن عبدالله

۲۷. عماد بن عصام بن ابی بکر بن محمد بن عبدالله حمیم بن
ابی بکر بن علی، ابو احمد [عبدالملک سمرقندی،
متخلص به عصامی] (ر، ص ۴۴)

عضد الدین ایجی = عبدالله حمن بن احمد

- حسنی	(ر، ۱۷، ص ۲۴۲)، (ر، ۶۲، ص ۶۸۳)
- حسینی	(ر، ۲۸، ص ۳۸۳)؛ (ر، ۵۷، ص ۵۲)؛ (ر، ۵۱، ص ۸۳)؛ (ر، ۷۷، ص ۵۲)؛ (ر، ۷۷، ص ۵۱)
- خراسانی	(ر، ۳۱، ص ۴۱)، (ر، ۳۳، ص ۲۶)، (ر، ۳۰)، (ر، ۵۰)، (ر، ۵۰)
- خطیب	[خفری؟]
- خلیفه	(ر، ۵۰)، (ر، ۵۰)
- دامغانی (نوشته شده برای او)	(ر، ۶۱، ص ۶۴۷)
- ساوجی	(ر، ۶۵، ص ۷۱۲)
- سروستانی	(ر، ۴۹)، (ر، ۵۳)
- سروی	(ر، ۲۹)، (ر، ۳۰)، (ر، ۳۸۴)
- سلمانی	(ر، ۱۱)، (ر، ۷۹)
- سمرقندی	(ر، ۳۶)، (ر، ۴۶)، (ر، ۷۹)
- سمنانی	(ر، ۶۳)، (ر، ۶۴)
- سیرافی	(ر، ۹)، (ر، ۸۶)، (ر، ۱۱)، (ر، ۱۱۸)
- شبکاره	(ر، ۱۳)، (ر، ۲۰)، (ر، ۲۴)، (ر، ۲۷)، (ر، ۸۰)؛ (شبکاره)
- شفعوی	(ر، ۲۶)، (ر، ۳۵)
- شیرازی	(ر، ۳۴)، (ر، ۴۱)
- صاحب لوح	صحيحی
- صوفی	(ر، ۷۹) و (ر، ۸۰)، (ر، ۹۱۰) و (ر، ۹۲۲)
- طالبی	(ر، ۷۲)، (ر، ۸۳۵)
- الطیب	(ر، ۴۰)، (ر، ۴۰)
- فالی	(ر، ۷)، (ر، ۹)، (ر، ۸۶)، (ر، ۱۱)، (ر، ۱۲۶)
- قاضی	(ر، ۵۵)، (ر، ۶۰)، (ر، ۵۸)
- قزوینی	(ر، ۱۶)، (ر، ۲۰)، (ر، ۲۷)
- قیری	(ر، ۱۵)
- کازرونی	(ر، ۱۰)، (ر، ۱۰)
- کونکانی (کونجانی ظاهرآ در انجامه)	(ر، ۲۵)، (ر، ۳۳)
- محرب	(ر، ۷۷)
- مذهب	(ر، ۶)، (ر، ۵۷) و (ر، ۶۲)
- منشی	(ر، ۱۲)، (ر، ۱۲۷)؛ (ر، ۳۹)، (ر، ۴۲)، (ر، ۴۶)، (ر، ۵۱)، (ر، ۵۲)، (ر، ۵۲)، (ر، ۶۴)
- منشی الممالک	(ر، ۴۲)، (ر، ۵۱)، (ر، ۷۵)
- نبلی	(ر، ۳۴)
- واعظ	(ر، ۳)، (ر، ۱۷)

XVIII تاریخ‌های آمده در انجامه‌ها و محل کتابت
هر جای پیش از نام ماه خط تیره کذاشته شده باشد برای آن
است که کاتب در آن مورد قید تاریخ روز نگردد است.

- محمد فالی قاضی = قطب الدین
۴۶. محمد بن محمود بن ابی الخیر [فالی] (ر، ۹، ص ۸۶)
۴۷. محمد بن محمود بن محمد، محرر شبکاره‌ای (ر، ۷۷، ص ۸۰)
۴۸. محمد [بن] محمود بن ابی الخیر بن ابی نصر بن احمد بن... ابی نصر بن احمد فالی سیرافی [فخر الدین] (ر، ۷، ص ۸۶)
۴۹. محمود بن صاعد بن محمود بن صاعد (ر، ۶۴، ص ۷۵)
۵۰. [محمود بن عمید الملک سمنانی] (ر، ۶۳، ص ۶۸۴)
۵۱. محمود بن مسعود مذهب [نجم الدین] (ر، ۶، ص ۵۷)
مرشد الدین خلیفه = خلیفة بن علی بن خلیفه خفری
۵۲. مسعود بن محمد (ر، ۳۲، ص ۴۲)
۵۳. مسلم بن الحسن الطالبی، [غیاث الدین] (ر، ۷۲، ص ۸۳۵)
ولی در صفحه عنوان ابو مسلم)
۵۴. مطهر بن عبدالله بن علی الحسنه [عز الدین] (ر، ۶۲، ص ۶۸۳)
مصطفیر الدین = ملک سلمانی
- معین الدین جنید شیرازی واعظ = جنید
۵۵. ملک سلمانی [مصطفیر الدین] (ر، ۶۹، ص ۸۱)
۵۶. ملکشاه، قوام الدین (ر، ۱۴، ص ۴۸۶)
منشی الممالک = جمال الدین حاجی
۵۷. منصور الحسینی، [غیاث الدین، المهدی] (ر، ۱۴، ص ۱۸۵)
۵۸. منصور بن یحیی بن منصور، [ارکن الدین] (ر، ۴۱، ص ۵۱)
ناصر الدین خطیب شفعوی = یحیی بن هبة الله
نجم الدین محمود بن مسعود مذهب = محمود بن مسعود
- نظام الدین حسن = حسن آملی
- نظام الدین علی بن محمد حسینی = علی بن محمد حسینی
۵۹. [نعمان، جلال الدین] (ر، ۷۶، ص ۸۷۸)
۶۰. نعمان بن محمد بن اصلیل (ر، ۳۷، ص ۴۶۱)
۶۱. [یحیی بن معین (امام)] (ر، ۱۸، ص ۲۴۳)
۶۲. یحیی بن هبة الله بن یحیی، ملقب به ناصر خطیب
شفعوی [اناصر الدین] (ر، ۲۶، ص ۳۵۱)

XVII نسبت‌ها و منصب‌های کاتبان

- آملی	(ر، ۷۱، ص ۸۳۰)
- ابرقوهی	(ر، ۱۲، ص ۱۲۷ و ۱۴۶)
- اناری	(ر، ۳۸، ص ۴۸۱)
- ایجی	(ر، ۵۷، ص ۶۲۰)
- بليانی	(ر، ۵۹، ص ۹۱۵)؛ (ر، ۵۹، ص ۶۴۳)
- تبریزی	(ر، ۲۴، ص ۳۰۸)
- جرجانی	(ناقص ر، ۴، ص ۳۶)
- جلالی	(ر، ۲۷، ص ۳۶۶)

(ص ۴۸۱)	— ذی القعده	٧٨٢	(ص ۴۱۶)	٢٨ شعبان	٠٧٧٢
(ص ۵۱۱)	— ذی القعده	*	(ص ۴۲۱)	غرة رمضان	٠٧٧٢
XIX تاریخ‌های دیگر مذکور در رساله‌ها که مربوط به کتابت نیست.			(ص ۳۵۱)	(شهر ...)	٧٨٢
(ص ۴۰۸)	٧٢٩ ذی الحجه	(ص ٦٨٣)	١٤ رجب	رجب [با ذکر جامع سفری]	*
(ص ۴۱۳)	٧٣١ اواسط محرم	(ص ۵۸۱)	١٥ رجب	رجب	*
(ص ٦٤٦)	٧٥٦ ١٣ رمضان	(ص ٢٠٢)	١٨ رجب	رجب	*
(ص ٥١٦)	٧٦٨ ١٢ ذی الحجه (تاریخ فتحنامه اصفهان)	(ص ١٨٥)	٢٢ رجب [شیراز]	رجب [شیراز]	*
	٩١١ — تاریخ تملک نسخه به خط فضل الله روزیهان خنجی (روبه روی ص ١)	(ص ٣٣١)	١٩ آخر رجب	آخر رجب	*
(ص ٥٤٥)	٩١٤ ١٢ محرم	(ص ١٢٦)	٢٣ شعبان	اوایل شعبان	*
	ذیل هر دو سطر دعای الحاقی در یک صفحه سفید.	(ص ٣٦٦)	٢٤ شعبان	شعبان	*
٢٥	XX تاریخ‌های عددی (رقمی)	(ص ٤٤١)	٢٥ شعبان [شیراز]	شعبان [شیراز]	*
	تاریخ اغلب انجامه‌های حروف است مگر در سه مورد ذیل:	(ص ٦٠٣)	٢٦ منتصب شعبان	منتصب شعبان	*
	٧٠٨٢ (ص ٣٣١، مانند متن)، درین مورد کاتب برای نشان دادن هفت‌صد، صفری پس از هفت قرار داده است.	(ص ٣٧٠)	٢٧ شعبان	شعبان	*
	٨ رجب (ص ٤٣١)	(ص ٥٨٥)	٢٩ شعبان	شعبان	*
	١٨ ذی قعده ٧٨٢ (ص ٧٥١)	(ص ٦٧)	٣٠ سلخ شعبان	سلخ شعبان	*
		(ص ٤٦١)	٣١ شعبان	شعبان	*
		(ص ٦٤٣)	٣٢ شعبان	شعبان	*
		(ص ٨٣٠)	٣٣ شعبان	شعبان	*
		(ص ٥٢٨)	٣٤ رمضان	رمضان	*
(ص ٥٦)	— أقضى قضاة الاسلام	(ص ٤٣٠)	٣٥ غرة رمضان	غرة رمضان	*
(ص ٢٤٣)	— الامام	(ص ٨٦)	٣٦ رمضان	رمضان	*
(ص ٢٠٣)	— الامام الاقدم	(ص ١٤٦)	٣٧ رمضان [شیراز]	رمضان [شیراز]	*
(ص ٩٢٢)	— الامام معظم	(ص ٦٢٦)	٣٨ رمضان [شیراز]	رمضان [شیراز]	*
(ص ٩٩٨)	— برهان المذکرین	(ص ٨٣٥)	٣٩ رمضان	رمضان	*
(ص ٩٢٢)	— جامع محسان الشیم	(ص ٣٨٣)	٤٠ منتصف رمضان	منتصف رمضان	*
(ص ٨٣٦)	— خلیفة العجم	(ص ٥٥٣)	٤١ رمضان	رمضان	*
(ص ٤٩٨)	— سلطان الوعاظ	(ص ٨٣٩)	٤٢ رمضان	رمضان	*
(ص ٦٤٤)	— السيد المرتضی	(ص ٥٥٥)	٤٣ اواخر رمضان	اواخر رمضان	*
(ص ١٧)	— شیخ الاسلام	(ص ٦٩٤)	٤٤ غرة شوال	غرة شوال	*
(ص ٧٧٣، ٥٨٦)	— الشیخ الاسلام الاعظم	(ص ٤٤٠)	٤٥ منتصف شوال	منتصف شوال	*
(ص ٩١٥)	— الشیخ الصاحب الاعظم	(ص ٦٢٠)	٤٦ شوال	شوال	*
(ص ٣١٢)	— الشیخ الصاحب السالک الناسک	(ص ٧٥١)	٤٧ ذی القعده	ذی القعده	*
(ص ٩١٥، ٨٧٨، ٨٤٤، ٧١٢، ٩٣٩، ٥١٢، ٣٠٨)	— الصاحب الاعظم (ص ٩١٥، ٨٧٨، ٨٤٤، ٧١٢، ٩٣٩، ٥١٢، ٣٠٨)				

* احتمال دارد دعوت کننده به سفینه نگاری در سال ٧٧٢ هـ قصد تهیه چنین مجموعه‌ای را داشته و این دو نوشته را از آن روزگار در میان مجموعه قرار داده است.

(ص) ۸۳۹، ۸۳۱، ۸۳۶	- تحریر (→ حرر، محررات)	(۸۷۸)	- الصاحب الأعظم الأعلم
(ص) ۸۳۱	- في سلك التحرير	(۷۹۲)	- الصاحب الأعظم الأعلم
(ص) ۶۳۹	- تحلية تحرير	(۳۲)	- الصاحب السالك الناسك
(ص) ۶۲	- تذهب	(۶۹۵)	- الصاحب السالك المولى الزاهد الناسك
(ص) ۵۸۶	- ترتيب سطور	(۴۲۲، ۶۲)	- الصاحب المعظم
(ص) ۹۲۲، ۶۹۵	- تسطير (→ سطره)	(۱۴۷)	- صفوة أكابر الأمم
(ص) ۳۵۲، ۱۶۶، ۱۲۷، ۳۶، ۱۷	- جموعه	(۳۶)	- علامة علماء العالم
(ص) ۸۷	- جموعه وحرره	(۶۶)	- قدوة أعلام الأمم
(ص) ۳۸۴	- جمع	(۱۸۶)	- قدوة أكابر الوزراء
(ص) ۲۰۳	- حرر (→ تحرير، محررات)	(۹۱۵)	- قدوة زوار بيت الله الحرام
(ص) ۲۴۳	- حررها	(۳۸۴)	- قدوة العلماء والفضلاء
(ص) ۲۶۸	- حررها	(۳۶)	- قدوة المحدثين
(ص) ۳۷۲	- حسن	(۸۱۴، ۶۶۲)	- المرتضى الأعظم
(ص) ۷۳۲	- احسن	(۳۷۲، ۲۶۸)	- المرتضى المعظم
(ص) ۶۶	- رقم	(۱۷)	- مقندي الانام
(ص) ۵۱۲، ۱۰۷	- زينه	(۷۳۲، ۳۵۲، ۳۳۲، ۵۶)	- المولى الأعظم
(ص) ۸۱۴	- زین	(۱۰۷)	- المولى الأعظم الاكم
(ص) ۶۹۵، ۶۲۱	- سطره (→ تسطير)	(۲۰۳)	- المولى الأعظم امام الاقدم
(ص) ۷۱۲: فی سلک الكتابة	- كتابة	(۴۴۱)	- المولى الأعظم شيخ الاسلام
(ص) ۶۸۴، ۶۴۴، ۴۲۲، ۳۱۲، ۳۰۸	- كتبه	(۶۶)	- المولى الأعظم قدوة اعلام الأمم
(ص) ۹۱۵	- محررات	(۳۸۴)	- المولى الأعظم قدوة العلماء والفضلاء
(ص) ۷۳۲	- نظم	(۷۵۲)	- المولى الأعظم مرتضى
(ص) ۸۴۴	- نقل	(۱۸۶)	- مولى الامام
(ص) ۸۷۸، ۷۹۲، ۴۴۱	- وشح	(۴۹۸)	- المولى الاورع الاعظيم
(ص) ۷۵۲	- يثبته	(۸۷)	- المولى الشيخ الاسلام قدوة المحدثين

XXIII اصطلاحاتی که نویسندها اجزاء سفینه در انجامه های خود در ختم مطلب نوشته اند:

(ص) ۱۲۶	- تصدی لتحریر
(ص) ۵۸۱، ۳۳	- تم
(ص) ۳۷۰	- تمت
(ص) ۸۳۹، ۷۷۲، ۷۵۱، ۳۸۳	- حرر
.۵۵۵ - حررها (ص) ۳۵، ۸۶ - دو بار، ۲۲۲، ۳۳۱، ۴۹۷، ۴۴۰، ۴۹۷	- فرغ من تحریر
(۸۱۱، ۶۸۳، ۶۰۳، ۵۸۵)	- فرغ من تسطیر

XXII اصطلاحاتی که توسط صاحب سفینه یانماینده او در معرفی نویسندها در صفحات عنوانی آمده:

(ص) ۴۹۸	- اشاره
(ص) ۶۶۲	- أفصح عن ...
(ص) ۱	- أقلام من مقاطر أقلام
(ص) ۱۴۷	- من ذرائع اقلام
(ص) ۳۳۲، ۱۸۶	- من نتائج اقلام
(ص) ۷۷۳	- من حركات الأقلام

- فرغ من تصدیره و تحریره
- فرغ من تطبيق
- کتب (ص ۶۷، ۱۰۶، ۱۴۶، ۳۶۶، ۳۵۱، ۲۰۲، ۱۴۶، ۵۹۴، ۴۶۱، ۷۱۱، ۸۳۹)
- کتبه (ص ۵۷، ۱۱۱، ۳۱۱، ۳۱۱، ۸۳۰، ۶۳۸، ۴۳۱)
- کتبها (ص ۴۴۶، ۵۱۱)
- محرر هذه الوراق
- نمقت
- نمقة (نیز لمعه خوانده می شود).

ذال فارسی (منقوط):	(ص ۱۸۵)
همه نویسنده‌گان رعایت ضبط ذال را نکرده‌اند، و همه جا هم چنان نیست. به طور مثال فهرستی از جای جای نسخه تهیه شده است.	(ص ۴۸۱)
- دید (ص ۲۵۵)	(۳۴۹، ۳۱۶)
- دیدم (ص ۷۸۶)	(۷۸۶)
- دیده (ص ۳۵۰)	(۳۵۱، ۳۵۰)
- رسانید (ص ۷۸۳)	(۷۸۳)
- آسوده (ص ۳۴۰)	(۳۴۰)
- آفریده، آفریدی (ص ۵۱۶، ۲۸۳، ۲۷۶)	(۳۴۶)
- آفریدگی (ص ۱۶۴)	(۲۸۳، ۲۷۶)
- رسانید (ص ۵۱۶، ۲۸۳، ۲۷۶)	(۳۴۶)
- آلدگی (ص ۳۴۰)	(۳۴۰)
- آلدوه (ص ۷۸۶)	(۷۸۶)
- آمد (ص ۵۱۶، ۲۸۴، ۱۵۲، ۱۲۷)	(۳۱۶)
- آمد (ص ۵۷۹)	(۵۷۹)
- آمده (ص ۵۷۱)	(۳۴۰)
- آورذ (ص ۸۰۸)	(۳۴۹)
- آید (ص ۱۰۹)	(۴۰۸، ۳۳۷، ۳۷۸، ۳۷۷، ۳۴۵، ۱۰۹)
- استاذ (ص ۳۱)	(۲۴۴)
- افتاده، افتاده (ص ۸۳۰، ۳۴)	(۳۴۹)
- افتادند (ص ۳۱۸)	(۳۱۸)
- امید (ص ۲۸۴، ۲۴۶)	(۴۶۴)
- باذ (ص ۱۵۶، ۲۷۵)	(۲۵۵، ۱۶۱، ۱۶۰)
- باشذ (ص ۳۷۵، ۳۷۷)	(۵۹۸، ۵۱۵، ۵۱۴، ۴۱۲، ۲۷۵)
- بامداد (ص ۷۸۷)	(۲۷۵)
- بایذ (ص ۲۴۸، ۲۴۵)	(۷۸۸، ۴۱۰، ۳۴)
- بایذ (ص ۱۰)	(۳۴۲)
- بذرخشد (ص ۳۳)	(۲۸۲)
- بدملذ (ص ۸)	(۲۴۶)
- بدمهیذ، دمید (ص ۳۵۰، ۳۴۹)	(۷۸۱، ۴۰۸، ۲۷۰، ۲۵۶)
- بدهیذ (ص ۲۸۲)	(۲۵۳)
- بدیذار (ص ۷)	(۲۷۷)
- بد (ص ۲۸۳)	(۱۵۱)
- بذان (ص ۷۸۳، ۲۸۲)	(۵۵۴)
- بذخوست (ص ۲۷۱)	(۲۷۲)
- بذر (ص ۳۴۰)	(۳۷۲، ۳۷۱، ۳۷۰)
- بذی، بذی (ص ۳۷۴، ۳۷۱)	(۷۸۶، ۷۸۳، ۵۷۷، ۵۲۱، ۲۷۵)
- بذین (ص ۲۸۳)	(۳۱۷)
- برسیذند (ص ۲۷۲)	(۹)
- بشنوذ (ص ۳۴)	(۳۴۹، ۷)
- بنگرد (ص ۲۷۵)	(۲۷۱)
- بگزارذ (ص ۲۸۳)	(۷۸۰)

XXIV رسم الحرف (شیوه ضبط حروف):
درنوشتن حروف ویژه فارسی موارد ذیل توجه دقت نظر است.

پ:
آوردن آن مشخصاً به سه نقطه، یعنی همان طور که تلفظ می شود، به طور مثال:
- پایه (ص ۵۱۰) ولی در همان صفحه «بایه» و یک بار بی نقطه.
- پرده
- پر
- پرور (ص ۶۶۳) عطا باش خطابوش خردمند هنر پرور (ولی پاش و پوش به یک نقطه نوشته شده).
- پروری
- پناه
- پنداشت
- پنهان

پ (با سه نقطه وارو):
یک مورد دیده شد.

ج:
آوردن آن مشخصاً با سه نقطه، یعنی آن طور که تلفظ می شود، به طور مثال:

- چرا
- چرخ
- چشم، در صفحه بعد به یک نقطه: جشم
- چشم
- چند
- چو
- چون
- چهره
- هیچ

۴۸

- سپر (ص ۸۹۴)	- آرایشه ام (ص ۸۹۴)	- گردانده (ص ۲۷۶)	- بگسلذ (ص ۷)
- پرور (ص ۵۶۱، ۵۵۱)	- تبیح (ص ۸۲۴)	- گشاد (ص ۸۳۰، ۲۵۵)	- بنیاذی (ص ۵۱۶)
- الپلام (ص ۱۳۶)	- حجۃ الاسلام (ص ۶۸۹)	- گوید (ص ۲۷۴، ۲۷۲)	- بود (ص ۲۵۲، ۱۶۵، ۱۷۰، ۲۵۲)
- پلوك (ص ۸۹۵)	- حسین (ص ۸۲۹، ۸۲۷، ۸۲۴، ۵۳)	- گیرد (ص ۵۵۱)	- ۳۷۵، ۳۷۳، ۳۷۰، ۳۶۶، ۳۳۳، ۲۸۳، ۲۸۱، ۳۷۹
- په (ص ۸۹۸)	- خواستی (ص ۸۹۴)	- مباد (ص ۶۷۵)	- ۵۱۴، ۴۴۰، ۴۴۶، ۴۰، ۶۱۰، ۵۵۱، ۵۲۵
- پنه (ص ۵۴۵)	- رسوله (ص ۱۸)	- میازید (ص ۴۳۴)	- بودن (ص ۲۵۴)
- شایستگی (ص ۸۲۶)	- پیاعت (ص ۶۸۸)	- می باشد (ص ۲۸۱)	- بودند (ص ۱۱)
- لهر ایض (ص ۶۹۲)	- پیافلین (ص ۳۸۶)	- می خورد (ص ۲۵۳)	- بودی (ص ۷۸۷، ۴۳۹)
- المیتهام (ص ۱۳۳)	- پساقی (ص ۶۸۶، ۵۵۸)	- می رسید (ص ۷۸۵)	- پیدا (ص ۳۴۹)
- النپیب (ص ۸۱۷)	- پسایه (ص ۵۵۸)	- می رنجاند (ص ۲۷۱)	- پوشید (ص ۱۳۷)
- نفیپه (ص ۲۱۷)	- بیبک (ص ۸۲۸)	- می زند (ص ۲۷۲)	- جدا (ص ۲۷۶)
- هوپس (ص ۹۰۴)	- ببیبل (ص ۱۹)	- ناپسندیده (ص ۲۷۸)	- جمشید (ص ۲۴۵)
		- نایل (ص ۲۷۶، ۲۷۳)	- خذا (ص ۳۷۲، ۳۷۱، ۱۶۴، ۵۴، ۱۱)
			- خرد (ص ۶۱۰، ۵۵۱)
			- نبود (ص ۱۶۰، ۲۵۰، ۲۸۶، ۲۸۴، ۲۵۰)
			- خواهد (ص ۲۵۱)
			- ندید (ص ۷۸۵)
			- خود (ص ۲۸۶)
			- نرسد (ص ۷۸۰)
			- داد (ص ۳۵۰، ۳۴۰، ۲۷۵، ۲۴۵)
			- نشاید (ص ۲۸۴)
			- ننمایید (ص ۲۸۲)
			- نمود (ص ۵۱۵)
			- نمی باید (ص ۸)
			- دارذ (ص ۸۰، ۹۵۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۱۵۷)
			- نمی نماید (ص ۷۸۷)
			- داند (ص ۳۱۷)
			- نهاد (ص ۸۳۰، ۷۳)
			- درخشید (ص ۷۸۷)
			- یابد (ص ۵۱۶)
			- دوذ (ص ۱۶۴)
			- یاذ (ص ۴۶۸، ۴۳۴، ۴۳۳)
			- یاذگار (ص ۶۷۵، ۵۷۵)
			- یکچند (ص ۳۴۰)
			- دهید (ص ۷۸۸)

شین:

با سه نقطه وارو و سه نقطه کنار هم، به طور مثال:

- اعلی ستانه (ص ۱۰۷)	- شریف (ص ۵۲۶، ۵۲۰)	- نادید (ص ۲۵۱)	- خواهد (ص ۲۵۲، ۱۱)
- شمال (ص ۵۲۳)	- آرامش (ص ۵۱۷)	- نرسد (ص ۷۸۰)	- نهاد (ص ۹۰۰، ۸۱۷، ۸۰۹، ۷۸۹، ۳۴۹)
- شمیم (ص ۵۲۲)	- آسایش (ص ۵۱۷)	- نشاید (ص ۲۸۴)	- داد (ص ۳۵۰، ۳۴۰، ۲۷۵، ۲۴۵)
- شواب (ص ۵۱۵)	- اشارات (ص ۵۲۶)	- ننمایید (ص ۲۸۲)	- نمود (ص ۸۳۰، ۷۸۳، ۵۷۲، ۵۱۵، ۳۴۹، ۲۵۱)
- شوق (ص ۵۲۴)	- اشتعج (ص ۵۱۴)	- نمود (ص ۵۱۵)	- داذن (ص ۲۷۷)
- عتر (ص ۵۱۶)	- بت (ص ۵۱۹)	- نمی باید (ص ۸)	- داذیم (ص ۵۱۶)
- گستاده (ص ۱۳۵)	- بچشمته (ص ۳۶۸)	- دارذ (ص ۸۰، ۹۵۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۱۵۷)	- دارذ (ص ۷۸۷)
- گشت* (ص ۵۱۵، ۵۱۶)	- پیشوایان (ص ۵۱۸)	- یابد (ص ۵۱۶)	- نهاد (ص ۳۱۷)
- گوش (ص ۵۱۶)	- تشبث (ص ۵۱۵)	- یاذ (ص ۴۶۸)	- درخشید (ص ۷۸۷)
- مشارب (ص ۵۱۵)	- الثنائی (ص ۵۲۳)	- یاذگار (ص ۶۷۵)	- دوذ (ص ۱۶۴)
- مشایخ (ص ۵۱۸)	- تواب (ص ۵۱۷)	- یکچند (ص ۳۴۰)	- دویذ (ص ۲۴۵)
- مشرف (ص ۵۱۶)	- حواسی (ص ۵۱۵)		- دهید (ص ۷۸۸)
- مستکوة (ص ۵۲۵)	- خستتی (ص ۵۱۵)		
- مکشوف (ص ۵۱۴)	- شاکلة (ص ۵۱۹)		
- می شناسیم (ص ۵۱۶)	- شداد (ص ۵۱۵)		
- شروع (ص ۵۱۳ به بعد، متعدد)	- می شود (ص ۵۱۳)		
- ولی درج این عمل رانکرده (ص ۵۲۴)	- نگلناشت (ص ۵۱۶)		

گ:

نمونه‌ای از که با کاف عربی ضبط شده است و من برخوردم
به این که موردی به طرز امروز با گاف آمده باشد مگر آن که با
سه نقطه بر بالای سر کش کاف که جداگانه یاد می شود.

- بارگاه (ص ۸۴)	- گردانده (ص ۲۷۶)
- گشت (ص ۵۱۶)	- گشاد (ص ۸۳۰، ۲۵۵)

آوردن آن به سه نقطه آن طور که تلفظ می شود. به طور مثال:

- آژدها (ص ۵۰۱)	- مرد (ص ۱۳۴)
- دانش پژوه (ص ۶۹)	- نایره (ص ۷۷)
- زاله (ص ۵۸۳)	- هزبر (ص ۶۱۰)
- زیان (ص ۶۱۰)	

نوشتن «را به صورت نامرسم و به مانند «ا»، مانند: برای (ص ۶۰۲)

۲

سین: سه نقطه زیر حرف سین، به طور مثال:

<p>ت ۹</p> <p>در ملمع ناصرالدین شفوعی خطیب که ابیاتی به گویش شیرازی در آن است تلفظ مقداری از کلمات به طور مشکول مشخص شده است (ص ۳۵۱).</p>	<p>- گلیم گی (ص ۵۲۶)</p> <p>- گناه (ص ۸۴۵۰)</p> <p>- گواه (ص ۳۴)</p> <p>- گوش (ص ۵۱۶)</p> <p>- لنگری (ص ۶۳)</p> <p>- نگشوداند (ص ۶۳)</p> <p>- ح:</p> <p>- آجد (ص ۶۸۶)</p> <p>- آحرز (ص ۳۶۰)</p> <p>- آحفظه (ص ۶)</p> <p>- آرواجهم (ص ۲۲۸)</p> <p>- آصحابه (ص ۳)</p> <p>- الحمدللہ (ص ۱۴)</p> <p>- انحفات (ص ۲۲۶)</p> <p>- البحر (ص ۷۲۲)</p> <p>- تحریر (ص ۸۳۱، ۸۳۹)</p> <p>- تحقیرن (ص ۱۳)</p> <p>- تحقیکه (ص ۶۳۹)</p> <p>- تحمل (ص ۱۴)</p> <p>- تحلیه تحریر (ص ۶۳۹)</p> <p>- حاتم (ص ۲۵۴)</p> <p>- حاجی (ص ۸۴۴، ۵۱۲)</p> <p>- حاججه (ص ۵۷، ۹)</p> <p>- جال (ص ۴)</p> <p>- جتنی (ص ۶)</p> <p>- جدیث (ص ۶)</p> <p>- جرام (ص ۹۱۵، ۹)</p> <p>- حرره (ص ۲۶۸، ۲۰۳)</p> <p>- جرف (ص ۱۵۷)</p> <p>- حرم (ص ۲۲۸)</p> <p>- حسن (ص ۵۸)</p> <p>- الحسنی (ص ۸۱۴)</p> <p>- حضرت (ص ۲۴۷)</p> <p>- حقایق (ص ۳)</p> <p>- حکام (ص ۸۸۷)</p>	<p>- چکونه (ص ۱۲)</p> <p>- رایگان (ص ۳۴)</p> <p>- روزگار (ص ۵۱۳، ۵۱۶، ۵۱۷)</p> <p>- گرداند (ص ۳۵)</p> <p>- گردانیدم (ص ۵۱۶)</p> <p>- گردان (ص ۵۱۶)</p> <p>- گرد (ص ۸۳)</p> <p>- گرفت (ص ۵۱۵)</p> <p>- گریه (ص ۱۲)</p> <p>- گشاده (ص ۵۱۳)</p>
<p>ت ۱۰</p> <p>XXVII حروف ریز زیر حروف اصلی (برای تأکید):</p>	<p>- گ:</p> <p>- نگمه (ص ۳۴)</p> <p>- نگمن (ص ۶۳)</p> <p>- هنکام (ص ۱۲)</p> <p>- یخانه (ص ۶۳)</p>	<p>- چ:</p> <p>- آجد (ص ۶۸۶)</p> <p>- آحرز (ص ۳۶۰)</p> <p>- آحفظه (ص ۶)</p> <p>- آرواجهم (ص ۲۲۸)</p> <p>- آصحابه (ص ۳)</p> <p>- الحمدللہ (ص ۱۴)</p> <p>- انحفات (ص ۲۲۶)</p> <p>- البحر (ص ۷۲۲)</p> <p>- تحریر (ص ۸۳۱، ۸۳۹)</p> <p>- تحقیرن (ص ۱۳)</p> <p>- تحقیکه (ص ۶۳۹)</p> <p>- تحمل (ص ۱۴)</p> <p>- تحلیه تحریر (ص ۶۳۹)</p> <p>- حاتم (ص ۲۵۴)</p> <p>- حاجی (ص ۸۴۴، ۵۱۲)</p> <p>- حاججه (ص ۵۷، ۹)</p> <p>- جال (ص ۴)</p> <p>- جتنی (ص ۶)</p> <p>- جدیث (ص ۶)</p> <p>- جرام (ص ۹۱۵، ۹)</p> <p>- حرره (ص ۲۶۸، ۲۰۳)</p> <p>- جرف (ص ۱۵۷)</p> <p>- حرم (ص ۲۲۸)</p> <p>- حسن (ص ۵۸)</p> <p>- الحسنی (ص ۸۱۴)</p> <p>- حضرت (ص ۲۴۷)</p> <p>- حقایق (ص ۳)</p> <p>- حکام (ص ۸۸۷)</p>
<p>ت ۱۱</p> <p>- آی (ص ۴۳۹)</p>	<p>ت ۱۲</p> <p>- دمی (ص ۴۳۹)</p>	<p>ت ۱۳</p> <p>دو نقطه زیر «ی»، متعدد است. به طور مثال:</p> <p>صفحات ۳۱۳ تا ۳۳۱، ۴۳۳ به بعد و ۷۶۵ - همزه روی کاف و گاف، به طور مثال:</p>
<p>ت ۱۴</p> <p>XXV رسم الخط (شیوه ضبط کلمات):</p>	<p>- اگرچه (ص ۲۶۱)</p> <p>- الا (ص ۳۱۶)</p> <p>- باد (ص ۵۷۶)</p> <p>- باشد (ص ۴۶۳)</p> <p>- باش (ص ۵۶۳)</p> <p>- چنانچه (ص ۸۰)</p> <p>- را (ص ۲۶۱، ۵۶۹))</p> <p>- شد (ص ۶۳۳، ۶۰۰، ۵۷۹)</p> <p>- ربی (ص ۳۱۶)</p> <p>- صبی (ص ۳۱۵)</p> <p>- کی # معمول اهمزه دارد (ص ۳۱۳) - و فرقی بین ک و گ ندارد.</p>	<p>ت ۱۵</p> <p>- که = که (ص ۴۱۴)</p> <p>- گردانند (ص ۸۱)</p>
<p>ت ۱۶</p> <p>XXVI تلفظ کلمات:</p>	<p>- بلهلوں (ص ۵۸)</p> <p>- ورای (ص ۸۱)</p>	<p>ت ۱۷</p>
<p>ت ۱۸</p> <p>- چنوف (ص ۶۸۴)</p> <p>- چواحبها (ص ۶)</p> <p>- چوفی (ص ۹۲۲)</p> <p>- فصل (ص ۸۷۳، ۸۵۴، ۸۶۷)</p>	<p>- ابصار (ص ۴)</p> <p>- احیبه (ص ۱۳)</p> <p>- بصرایر (ص ۴)</p> <p>- بصرة (ص ۸)</p>	<p>- گردان (ص ۸۱)</p> <p>- بُلیانی (ص ۹۱۵)</p>

ط:

- ٢٤ ت - **تسطير** (ص ٦٩٥)
 - خط (ص ٨٤٤)
 - سطره (ص ٩٢٢)
 - سطور (ص ٥٨٦)

ع - ع:

- ٢٥ ت - **أبوالعلاء** (ص ٨٣٦)
 - انبثت (ص ٤)
 - أجمعوا (ص ١٠)
 - أربع (ص ٣٦٣)
 - أشعار (ص ٢٥٢)
 - الأعظم (ص ٣٨٤)
 - الأعاظم (ص ٨٣١)
 - الأعرابي (ص ٦٠)
 - الأعظم (ص ١٢٧، ٥٦، ٣٦، ٣٨٤)
 - العلم (ص ٨٥٤، ٤٨٤، ٣٨٤)
 - العلماء (ص ٨٥٨، ٣٨٤)
 - على (ص ٦٨٧، ٥٨٥، ٥٩، ٧٥)
 - على (ص ١٤٣)
 - على (ص ٢٥٥)
 - أعلم (ص ٤٤١)
 - الأعلم (ص ٨٧٨)
 - أعلى (ص ٨٣٦، ٧٣٢، ٥٣٩)
 - العجز (ص ٣٦٤)

- ٢٦ ت - **الصاحب** (ص ٦٩٥، ٦٢١، ٥١٢)
 - مصادر (ص ٩١٥، ٨٧٨، ٨٤٤، ٨٣١، ٧٩٢)
 - الصاحب (ص ٩١٥، ٧١٢، ٦٩٥، ٦٨٤)
 - صاحبه (ص ٥)
 - صادقاً (ص ١٦)
 - صدر، صدره (ص ٦)
 - صلى الله (ص ٦٨٥)

- ٢٧ ت - **تعالى** (ص ٤٢، ٥٢٨، ٩٠٠)
 - مصر (ص ٢٤٦)
 - مقصد (ص ٦٣٩)
 - منصور (ص ٤٩٨)
 - ناضر (ص ٣٣٢)
 - وصالش (ص ٤٣٣)
 - وصف (ص ١١)
 - ينصر (ص ٨)
 - دعوة (ص ٨٨٥)
 - رجعت (ص ١٠)
 - طالب (ص ٥)
 - مسيطر (ص ٤)
 - مطالب (ص ٤)
 - خطوط (ص ٤)
 - عدل (ص ١٣)
 - عدواً (ص ٦٨٦)
 - عزمات (ص ٧)
 - عشق (ص ٤٣٣)
 - عشر (ص ١٦)
 - عطارد (ص ١٠)
 - عقد (ص ٥)
 - علاقة (ص ٣٦)
 - العلم (ص ١٢٧، ٥٦، ٣٦، ٣٨٤)
 - العلماء (ص ٨٥٨، ٣٨٤)
 - على (ص ٦٨٧، ٥٨٥، ٥٩، ٧٥)
 - على (ص ١٤٣)
 - عليه (ص ٦٨٥)
 - عماد (ص ٤٤١)
 - عمر (ص ١٤٧)
 - عمرين (ص ١٣)
 - عمرية (ص ١٣)
 - عمل (ص ٢٥٥)
 - عن (ص ٦٨٧، ١٤)
 - عن (ص ١٦)
 - عنك (ص ١٦)
 - عنده (ص ١٦)
 - عنهم (ص ١٤)
 - آلة (ص ٥)
 - إليه (ص ١٦، ٥)
 - بة (ص ٧)
 - زمانه (ص ٣٣٢)
 - طيبة (ص ٢٢٥)
 - عالي (ص ٢٤٨)
 - معن (ص ٩)
 - نعمان (ص ٨٧٨)
 - واعظ (ص ١٧)
 - واعظت (ص ٢٤٨)
 - وسعيكم (ص ٣٥٨)
 - وضعوا (ص ٢٤٦، ١٥)
 - وضيع (ص ٦٨٥)
 - الوعاظ (ص ٤٩٨)
 - يقعد (ص ٧)
 - عالي (ص ٢٤٢، ٤٢١، ٥٢٨)
 - عيشاً (ص ٦٨٦)
 - العلم (ص ٨٧٨، ٤٤١)
 - العلوي (ص ٣٦٠)
 - العلويه (ص ٣٥٣)
 - عليه (ص ١٤، ١٣، ٨)
 - عمال (ص ٤٤١)
 - عمال الدين (ص ٤٤١)
 - عوائب (ص ٦)
 - فعلت (ص ٨)
 - قاعد (ص ٢٥٤)
 - للعاملين (ص ٣)
 - لمعرفة (ص ٣٦٣)
 - مع (ص ٦٨٥)
 - معالجه (ص ٦٨٧)
 - معالى (ص ٢٦٨)
 - معذور (ص ٤)
 - معروض (ص ٢٤٨)
 - معظم (ص ٩٢٢، ١٦٦، ٦٢)
 - المعنى (ص ٦٨٧)
 - معها (ص ١٣)
 - معين (ص ١٧)
 - مقطعبات (ص ٩١٩، ٢٤٣)
 - مقطعاته (ص ٨٨٣)
 - منعم (ص ٩)
 - نعمان (ص ٨٧٨)
 - واعظ (ص ١٧)
 - واعظت (ص ٢٤٨)
 - وسعيكم (ص ٣٥٨)
 - وضعوا (ص ٢٤٦، ١٥)
 - وضيع (ص ٦٨٥)
 - الوعاظ (ص ٤٩٨)
 - يقعد (ص ٧)

XXVIII حرف «ه» بالای «ه» آخر (برای تأکید):

- ٢٨ ت - **علیه** (ص ١٦، ١٥)
 - لنقطويهه (ص ٥٣٠)
 - وحدانيته (ص ٢٢٤)
 - وله (ص ٥٣١، ٥٣٠، ٢٤٧)
 - يثبتنهه (ص ٧٥٢)

- ٢٩ ت - أعلى الله (ص ١٧، ٥٦، ٥١٢، ٥٥٢، ٧٣٢، ٥١٢)
 - بعض (ص ٨٨٧)
 - تطلع (ص ٦٨٥)
 - التعب (ص ٣٦٣)

۴۴ ت	دانش بزوه ^۰ = دانش پژوه (ص ۶۹)	نابذیرفتن (ص ۲۷۷)
۴۵ ت	۳. بی نقطگی:	حرف «ف» در برخی موارد (ص ۵۷۶) و در تمام نوشته احمد ابن عبدالحسین، مورخ ۷۸۲ ه.
۴۶ ت	۴. ترکیب نقطه های دو حرف در کنار هم یکجا:	- چیست (ص ۵۷۳)
۴۷ ت		- اپینا (ص ۱۱۷)
۴۸ ت		- حبیب (ص ۷۳)
۴۹ ت		- اردپل (ص ۴۸۳)
۵۰ ت		- خانقهاه (ص ۷۸۹)
۵۱ ت		- خواشیش (ص ۷۸۴)
۵۲ ت		- ذبیح الله (ص ۱۱۵)
۵۳ ت		- ربیع (ص ۵۹)
۵۴ ت		- اپحاب (ص ۳۱۵، ۶۹)
۵۵ ت		- ریخت (ص ۳۱۵)
۵۶ ت		- بالپیت (ص ۱۲۰)
۵۷ ت		- ربیب (ص ۸۱)
۵۸ ت		- رفت (ص ۳۱۶)
۵۹ ت		- عقیبه (ص ۱۱۲)
۶۰ ت		- پیدار (ص ۷۸۸)
۶۱ ت		- غرایب (ص ۸۴۴ عنوان)
۶۲ ت		- غلپ (ص ۵۱۲)
۶۳ ت		- قرب (ص ۵۷)
۶۴ ت	- کوفنگی ^۰ (ص ۲۷۵)	- بی (ص ۲۷۳، ۲۸۰، ۲۸۵)
۶۵ ت	- گرپیان (ص ۶۴)	- پیامد (ص ۲۷۲)
۶۶ ت	- گفت (ص ۹۱۶، ۷۸۹، ۳۱۶)	- بیال و بیال (ص ۶۷۵)
۶۷ ت	- گفتند (ص ۳۲۹، ۳۱۷)	- پیايد (ص ۷۸۰)
۶۸ ت	- گفتندی (ص ۷۸۹)	- پیت (ص ۱۱۵)
۶۹ ت	- لابیع (ص ۲۸۳)	- پیته (ص ۵۹)
۷۰ ت	- لبیون (ص ۲۸۰)	- پیرون (ص ۲۸۰)
۷۱ ت	- لبیون (ص ۲۸۳)	- پیمن (ص ۵۲۶)
۷۲ ت	- لبیک (ص ۷۳)	- پین (ص ۵۹)
۷۳ ت	- لنضیپ (ص ۵۹)	- پینتا (ص ۱۱۷، ۶۱)
۷۴ ت	- مطابیه (ص ۹۱۰، ۸۹۸)	- بینهم (ص ۵۷)
۷۵ ت	- مطابیپ ^۰ (ص ۵۲۰)	- پینی و بینکم (ص ۵۱۷)
۷۶ ت	- نابات (ص ۱۲۲)	- پیان (ص ۲۷۰)
۷۷ ت	- شایج (ص ۳۳۲)	- بیمار (ص ۹۰۹)
۷۸ ت	- شوان (ص ۲۷۴)	- پدا (ص ۶۸۹)
۷۹ ت	- نشاش (ص ۶۹)	- پیر (ص ۳۰۰)
۸۰ ت	- هبیت (ص ۲۸۰)	- پیوندم (ص ۷۸۵)
۸۱ ت	- هیچ (ص ۶۵۸، ۲۷۳)	- پوست ^۰ (ص ۷۵)
۸۲ ت	- بیق (ص ۸)	- پوسته (ص ۹۰۶)
۸۳ ت		- تزویج (ص ۹۰۲)

۳۵ ت	XXIX دو ضمه کتار هم جای تنوین، در کلمات عربی به طور مثال:
۳۶ ت	- أحد ^۰ (ص ۳۶۴)
۳۷ ت	- أربعه ^۰ (ص ۳۶۲)
۳۸ ت	- امرؤه ^۰ (ص ۱۲۳)
۳۹ ت	- باطل ^۰ (ص ۳۶۲)
۴۰ ت	- تسعة ^۰ (ص ۳۲۹)
۴۱ ت	- تقصص ^۰ (ص ۱۲۵)
۴۲ ت	- ثابت ^۰ (ص ۱۲۵)
۴۳ ت	- ثلاثة ^۰ (ص ۳۶۲)
۴۴ ت	- جنة ^۰ (ص ۳۶۴)
۴۵ ت	- حق ^۰ (ص ۳۶۲)
۴۶ ت	- دوحة ^۰ (ص ۱۱۷)
۴۷ ت	- راشق ^۰ (ص ۳۴۵)
۴۸ ت	- زمان ^۰ (ص ۳۴۰)

XXX حذف الله:

۴۹ ت	- رحمه‌اه ^۰ = رحمه الله (ص ۶۳۵)
۵۰ ت	- عبداه = عبدالله (ص ۹۱۴، ۶۴۳)

XXXI اتصال کلمات، به طور مثال:

۵۱ ت	- آنرا ^۰ (ص ۷۷۹)
۵۲ ت	- آنست (ص ۷۷۶)
۵۳ ت	- اضطراریست (ص ۷۸۴)
۵۴ ت	- جاودانیست (ص ۴۶۲)
۵۵ ت	- خیالست (ص ۴۶۲)

XXXII انفصالت کلمات، به طور مثال:

۵۶ ت	- آتش دان (ص ۷۴)
۵۷ ت	- دل سوزی (ص ۷۱)
۵۸ ت	- شاهراه (ص ۴۱۲)
۵۹ ت	- صورت گر ^۰ (ص ۶۹)
۶۰ ت	- خون ریز (ص ۸۱)
۶۱ ت	- دست گاه (ص ۷۱) همو در ص ۸۰ دستگاه آورده.
۶۲ ت	- دست گیری (ص ۸۹۲)

XXXIII نقطه‌گذاری حروف

۶۳ ت	۱. به طور نسبه کامل:
۶۴ ت	به طور مثال صفحات ۳۶۲، ۳۸۸، ۸۱۵، ۳۸۸، ۸۱۵ به بعد (در عربی).
۶۵ ت	در فارسی البته خط تغییر یافته.
۶۶ ت	۲. کم نقطگی:
۶۷ ت	به طور مثال صفحات ۱۲۸ به بعد، ۶۳۲ به بعد، و ۷۵۶

۶۹ت	نقطه در گوشه دایره (ص ۵۰۸، ۵۰۵) * به خوبی واضح است، (ص ۷۶۴، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۴)	۰
۷۰ت	نقطه پین های تو خالی (ص ۵۶۰) *
۷۱ت	انتهای مطلب (ص ۵۵۷) *	۵
۷۲ت	۲. برای پایان مطلب: (۳۸۳، ۳۸۲) *	-
۷۳ت	برای ختم یافاصله (ص ۱۱۳، ۱۰۹) * ۱۱۵، ۱۱۳، ۱۰۹ - دوبار، ۴۴۹ ۶۹۱، ۶۸۹، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۴۵، ۶۰۷، ۴۹۷، ۴۵۰	۰
۷۴ت	(۷۶۰، ۷۵۴، ۶۹۲) *	-
۷۵ت	(ص ۴۴۴) *	-
۷۶ت	نقطه سیاه (ص ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹) *	۰
۷۷ت	(ص ۷۰۲، ۶۹۹، ۲۲۷، ۲۲۳، ۱۱۴، ۹۳، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۸۹، ۸۸) *	۵
۷۸ت	در همه رساله های دیده می شود. شیبیه به ها (ص ۲۸۵، ۲۸۴، ۲۸۲، ۲۸۱) *	۰
۷۹ت	(ص ۵۵۷) *	۵

XXXVI نشانه های اصلاحی و اختصاری:

۸۰ت	علامت خط زدن و ابطال کلمه (ص ۲۵۷) *	-
۸۱ت	نشانه پس و پیشی مصراع (ص ۵۹۸) *	م
۸۲ت	نشانه الحق افتادگی بالای کلمه در حاشیه (ص ۲۸۴) *	-
۸۳ت	در حاشیه (دوبار، ص ۱۲۴)، درین سطر (ص ۲۲۳) *	خ
۸۴ت	نشانه اصلاح (ص ۱۳۱، ۱۳۲) *	ص
۸۵ت	نشانه اصلاح (ص ۱۰۲) *	صح
۸۶ت	نشانه اصلاح (ص ۳۷۹، ۳۱۷، ۳۲۷، ۳۲۹) *	صح
۸۷ت	نشانه ظاهر (ص ۱۱۵) *	ظ
۸۸ت	نشانه افتادگی بین دو کلمه به طرف پایین (ص ۵۱۹، ۵۲۲، ۸۴۵، ۸۴۹، ۸۶۹، ۸۴۵) *	(
۸۹ت	نشانه افتادگی (ص ۵۳) *	م
۹۰ت	پایان (ص ۸۴۴ عنوان) *	م
۹۱ت	به معنای ختم نوشته، از طرف عنوان نویس (صفحات ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۸۱۰) *	۰

XXXIV نشانه های کتابتی و سجاوندی:

۵۳ت	۱- برای فاصله و جدا کردن میان دو عبارت: و اذا أبصرتْ أبصراً تَأْتِيَتْ (ص ۳۸۸) *	-
۵۴ت	۲- الكفر على اربع دعائم على التعمق، والتناء، والزيغ والشقاق (ص ۳۶۰) *	-
۵۵ت	۳- الحسد مطية التعب عفاف ... (ص ۳۶۳) *	-
۵۶ت	۴- اذا تم العقل نقص الكلام (ص ۳۶۴) *	-
۵۷ت	۵- به كثرت (ص ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶) *	-
۵۸ت	۶- وبعد از آن متعدد (ص ۳۶۳ در متن عربی) فاصله بین عبارت به جای ویرگول (،) و آن را انتها وبالای کلمه گذاشته (ص ۱۶۷) *	-
۵۹ت	۷- (ص ۲۶۹، ۲۷۴-۲۷۴، ۲۷۷) *	-

۱- میان دو بیت یا قطعات شعر:

۵۶ت	۱- (ص ۳۱۱، ۴۹۶، ۷۹۸، ۵۶۲، ۵۵۷، ۵۵۶، ۵۵۹) *	-
۵۷ت	۲- با کمی فرق (ص ۸۰۴، ۸۹۶، ۸۹۸، ۸۹۸) *	-
۵۸ت	۳- (ص ۷۴۱، ۷۴۰، ۵۵۷) *	-
۵۹ت	۴- (ص ۲۸۹، ۲۸۹-۳۰۱، ۲۹۵-۲۹۳، ۲۹۱) *	-
۶۰ت	۵- هر دو یکی است، (نیز ص ۲۹۳) *	-
۶۱ت	۶- (۷۲۶، ۷۲۴، ۷۲۲) *	-

۱-۳. میان دو مصراع:

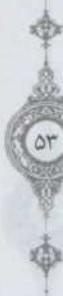
۶۱ت	۱- (ص ۴۳۰) *	۶
۶۲ت	۲- (۴۳۰، ۸۵، ۷۲) *	۶
۶۳ت	۳- (ص ۲۲۱، ۱۰۶، ۲۸۵، ۲۷۸، ۲۷۴) *	۵
۶۴ت	۴- (ص ۱۸۴، ۱۷۰، ۱۸۲، ۱۷۰) *	۷
۶۵ت	۵- (ص ۱۶۹، ۱۷۰) *	۷

۱-۴. پس از پایان بیت:

۶۳ت	۱- (ص ۱۷۵، ۱۷۷) *	۷
-----	-------------------	---

XXXV نشانه های آرایشی و تزیینی:

۶۴ت	۱- برای پر کردن چاهای خالی تاب خوانده تصویر یا پس بودن نرود: يا يَا يَا (ص ۷۸) *	-
۶۵ت	۲- (ص ۴۲۳، ۴۲۳، ۸۱۳) *	۶
۶۶ت	۳- (۷۳۶، ۷۳۶) *	۰
۶۷ت	۴- (۴۸۵) *	-
۶۸ت	۵- نقطه در وسط دایره (ص ۴۸۶-۴۸۶، ۵۰۰، ۵۰۰) *	۰

۵۳

۱۰۱ ت	- در وسط سطر بین دو مطلب (ص ۱۰۸*)
۱۰۲ ت	- فاصله بین عبارات به کثیر (ص ۲۰۰-۲۰۲*)
۱۰۳ ت	۲. میان مصاریع: فاصله کم میان مصاریع (ص ۱۲۰-۱۲۵*)
۱۰۴ ت	۰ سه بار تکرار شده یعنی مصراج اول در پایانش و مصراج دوم در دو طرفش (ص ۲۸۴ و ۲۸۵*)
۱۰۵ ت	مصراج ○————○ ○————○ ۳. میان قافیه و ردیف در شعرها: زمان (ص ۷۵) ما برون (ص ۳۷۹) را کنار (ص ۴۳۶) ما آگاه (ص ۴۶۰) نیست زمانی (ص ۸۴) داشتم* (ص ۸۴) ۴. میان حرف آخر کلمه در شعر: کرد (ص ۱۵۴) م محتصر نکر (ص ۴۳۳) د بر در ز (ص ۴۳۳) د پلا د (ص ۴۳۵) ل بر آ (ص ۴۳۵) يد*

* * *

بعد التحریر:

یکی از جنبه های جالب این سقینه بخشی است که یکی از یادداشت نویسان اشعاری را به ترتیب حروف الفبا و از آغازین و حروف پایانی قافیه آورده و بدون آنکه اشاره ای به کار خود کرده باشد، مشخص است که آنها را برای مشاعره کردن اختیار و انتخاب کرده است و من در جای دیگر (بدان قدمت) ندیده ام که کسی چنان کاری را کرده باشد. بنابراین از لحاظ تاریخ مشاعره و اجد اهمیت تواند بود (ص ۱۶۰ به بعد).

XXXVII نشانه ها برای جلب توجه و زودیابی مطلب

۱. عنوان گذاری:

حکایت* (ص ۷۲)

۹۱ ت

آوردن عنوان شاعر گوینده شعر بیرون از سطر در حاشیه (ص ۱۹۱، ۱۸۸ و بعد).

۹۲ ت

۲. کلft کردن قسمتی از کلمه:

فال (ص ۳۵۳) قیل (ص ۳۵۶) الکفر (ص ۳۶۰) الصبر (ص ۴۲۶)
الغیته (ص ۴۲۸، دو خطه)، العحد (ص ۴۲۸)، خط کشیدن قسمتی از حرف مانند: قال (ص ۳۵۷)، یقول (ص ۵۰۵، ۵۰۳)، حکایت* (ص ۸۲، ۷۹، ۷۲)

۹۳ ت

۳. آوردن حرف یا کلمه ای از متن در حاشیه:

برای آن که بیت شعر از سطر بیرون نزند. (ص ۱۱۸، ۱۱۹*)
(۷۱۵، ۴۵۶، ۳۳۳، ۲۷۲، ۲۵۷، ۱۳۵، ۱۲۹)

۹۴ ت

۴. آوردن کلمه به صورت سیاه: قال— (ص ۶۱۶*)

۹۵ ت

۵. کشیدگی حروف: قال— (ص ۸۱۸*)

۹۶ ت

۶. گذاردن علامه چشمگیر در جاهای مختلف:

اول و انتهای مصاریع (ص ۲۸۵*)

برای آغاز مطلب مثل مدد، (ص ۳۵۳*)

زیر عنوان (ص ۱۸۶، ۳۵۲، ۸۷۸)

خط بالای حرف، کلمه یا عدد (ص ۴۲۸، ۴۴۴، ۳۹۹)

۹۷ ت

۹۸ ت

۹۹ ت

XXXVIII فاصله بندی به طور سفید گذاشتن و

فاصله دادن

۱. میان سطرها:

- به اندازه دو سه سطر سفید فاصله بین دو مطلب

(ص ۳۷-۴۵)

۱۰۰ ت

كُتَّ	شَانَة	إِپْسِهَامٌ	بَلَى
.٦ تصویر.	.٥ تصویر.	.٤ تصویر.	.٣ تصویر.
تَنْلَا	طَبَرْنَ	بَارْثَا	نَدَلَتْ
.١٠ تصویر.	.٩ تصویر.	.٨ تصویر.	.٧ تصویر.
أَكْجَع	كُلُّ	هَسْبَي	سَبَابِي
.١٤ تصویر.	.١٣ تصویر.	.١٢ تصویر.	.١١ تصویر.
اِحْدَد	بَهْلُولُ	كَفَاهَة	مَلَش
.١٨ تصویر.	.١٧ تصویر.	.١٦ تصویر.	.١٥ تصویر.
الْصُّوَافِيَّ	الْأَبْصَارُ	بُخَذَنُون	الْحَالِ
.٢٢ تصویر.	.٢١ تصویر.	.٢٠ تصویر.	.١٩ تصویر.
أَبُو الْعَلَاء	خُطُوطٍ	طَالِبٌ	الْمُتَلَبِّبُ
.٢٦ تصویر.	.٢٥ تصویر.	.٢٤ تصویر.	.٢٣ تصویر.

تصویر ۵۳

تصویر ۵۲

تصویر ۵۱

تصویر ۵۰

ماشد، بر آرای سلیمه، و اعمار
گمعه
که از اباب ادب را دفعات

تصویر ۵۴

و اذا بصرت ابصرتنا

تصویر ۵۳/۱

الرحمان المذكور بكل سان
مكان لا يشغل شائ عن شان

تصویر ۵۵

تصویر ۵۵

تصویر ۵۴/۸

تصویر ۵۷

تصویر ۵۶/۱

کنم زیات مان کنم یا نکنم
کث ارکنی سچ شما نکنم

تصویر ۵۶

بیدها بحمد بالا مادعا
و بیدم بجه شابه
نشن من، اخن غلط ان زنک
محاسن بینت بلاد لطلا

تصویر ۵۸

تصویر ۵۷/۱

اقبال على النور واستهل فضيلها، وانت بالنظر لا يحتم انسان

تصویر ۵۹/۱

تصویر ۵۹

تصویر ۵۸/۱

تصویر ۱۶.

تصویر ۱۷.

ستار آن سیا، کدم، بمحیه ار آن تبا، کدم
با حمله علامان فاضل، جوچ کنی رهی جامل

تصویر ۱۸.

وجود کیم لطفنا علی المری، وجود کی آفاق محترادا طا

، و قائله عاججه فوادکل یافته ۵

تصویر ۱۹.

یقی لد الزرم م حاجاته والشیف مخیمه مر الحیت

تصویر ۲۰.

بای بای بای

تصویر ۲۱.

تصویر ۲۲.

تصویر ۲۳.

امد ک معد جوم باشد بای بای

تصویر ۲۴.

توری صاحبها ۱۲ الی ۱۵ تسلیم به الاداره العقو والسم ۲۵

تصویر ۲۵.

و مدارء الناس والصیغ عن هنر ایکار و التعزیز لزلزله و العمار
در کار آفر

تصویر ۲۶.

عبداللهم كمال الطاهرية يدور ولا يرج

تصویر ۲۷.

تصویر ۲۸.

تصویر ۲۹.

أَرْبَعَةٌ سَلَّلَ أَسَادَ الْمَجْوَلِ اسْدَارِيَّ اللَّعْلَى طَرْعٍ

.٦٨٧ تصوير

.٦٨٦ تصوير

.٦٩ تصوير

جِسْمٌ حَسَنٌ العَافِيَّهُ وَلَخَمٌ بِالسُّعَالِكِ
وَزَهْرَةُ نَكْلٌ إِفَادَهُ

.٦٩١ تصوير

.٧٠ تصوير

الْكَرْمُ حَسَنٌ الْعَافِيَّهُ وَلَخَمٌ بِالسُّعَالِكِ

.٧١ تصوير

٠٠٠٠٠٠٠٠٠

.٧١١ تصوير

نَمَى النَّيَا إِلَيْكُمْ كَثَاثٌ
شَاءَ الْبَرِّيَّ دَاهِيَّهُ فَلَمَّا
رَأَيْتُمْ بَرِّيَّهُ مُنْزَرٌ

.٧١٢ تصوير

.٧٣ تصوير

.٧٢١ تصوير

أَبْرَارٌ وَطَوْلَانِيَّرٌ كَرْبَرٌ قَوْزٌ فَعَلَزٌ شَرِحَاصٌ سَلَدٌ وَرَطْلَبٌ
٩٠

.٧٢ تصوير

وَالْقَصَدَ النَّصَدَ تَبْلَغُوا

.٧٤ تصوير

أَجْيَنٌ وَهَالْطِيمَ الْصَّوْلَمَ

.٧٣١ تصوير

الْمَنْصُورُ ضَحِكًا وَجَيْلَ الرَّبِيعُ وَكَانَ لَقِيَطًا

.٧٥١ تصوير

.٧٥ تصوير

.٧٤١ تصوير

تصویر ٧٧

تصویر ٧٦/١

الشیخ بزم الکبیری قدس سرہ

تصویر ٧٦

جهنمازی بزن و خاک بردن کن ز سخیا
که سرمایه جمال جوکل بایدار نیست

تصویر ٧٨

من تاره حمزه طرس حمزه الباده خیر الجماس

تصویر ٧٧/١

بلد ران بخلطها هسته هفت

تصویر ٧٩/١

تصویر ٧٩

تصویر ٧٨

تصویر ٨٠

تصویر ٨٠/١

نهاده سعده طرد
حوسنه هاره که خشن قدم اصحابه هر صد هزاره زندگی
او میتواند بلطفه دل همکار
لطانه از درون هر چند عبا

تصویر ٨٠

و شیدل دو را لدین و بیش ک
الرازخ
اعلی علی نهاده البانین نهاده واکرم

تصویر ٨٢

مال است زیرا که مال را اعتماد نشاید

تصویر ٨١

بردا جه بدامع مزوج من نوع لهدلی لعلهم العالی جمله

تصویر ٨٣/١

تصویر ٨٣

تصویر ٨٢/١

تصویر ٨٤

عَلَى الْعَابِدَ لِغُصَّ الْقَرْبَلَةِ الْمُدْرَعِي
وَأَنَّ الْعَلَمَ وَزْنَهُ الْأَبْيَاضُ يُوَرِّثُوا

٨

بَعْدَ

كَفَافٌ

تصویر ٨٥

تصویر ٨٣

تصویر ٨٥

مِنْ مَعْبُودِ أَسْرَارِ اللَّهِ بْنِ اسْتِعْلَى دِجَحِ الْمَدِّ ابْرَاهِيمَ ابْنِ

تصویر ٨٦

مَفْلُى كَهْ دَرَهْ دَسْتْ كَهْ دَشْ كَهْ دَشْ
حَلْسَرْ خَاصَرْ عَامْ ازْ دَسْ بَدَسْتْ لَعَوْ دَانْ دَسْتْ سَسْتْ
كَلْدَ حَرَفْ سَازْ كَهْ دَبَاشَاهْ وَكَهْ دَمَدَمْ بَكَهْ جَوَنْ آدَرْ
هَلَامْ عَجَمْ كَهْ دَعَاجَهْ دَهَارَجْ عَزَّ حَمْ امْ لَخَانْ

تصویر ٨٧

بَنْجَبٌ

وَمَطْفُونْ وَمَتَال

تصویر ٨٧

كَهْ

اَسْكَنْ

تصویر ٨٧

تصویر ٨٦

كَهْ

عَبْيَتْ لَهْ

تصویر ٨٩

تصویر ٨٨

عَبْيَتْ لَهْ دَمَلْ سَاحَرْ قَرْلَ مَاَنَّهْ بَهْ دَشَدَ

تصویر ٨٨

الْصُّوَافِيَّ

تصویر ٩٠

جَاجِيُّ عَلَى اللَّهِ قَلْرَعُ

تصویر ٩١

كَهْ

قَيْلَ

تصویر ٩٣

تصویر ٩٢

حَكَارَهْ

تصویر ٩١

كَهْ

تصویر ٩٠

الاستجابة اربعين عیاکم مذکور قال عینم رب الکافر

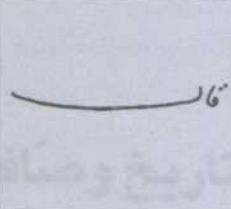
تصویر ۹۳

لاغران ساده مجران او حنة

تصویر ۹۴

جهنمی بزلف و خال بردن کن ز سخیار
که سرماید جمال جوکل بایدار نیست

تصویر ۹۶

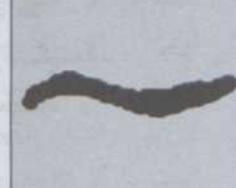
تصویر ۹۵

قال

تصویر ۹۳

تصویر ۹۸

تصویر ۹۷

یقور فخطبته آنها انت شرکت کم معاشرم فاشنگو ای معاشر کم

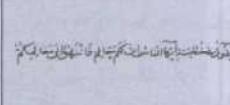
تصویر ۹۶

نادم لدارد، حشاد راهن زادت علی قدم الزمان شبا با

تصویر ۱۰۰

اصلاً شنیدم از مردمی تقر نکامل سرقمه و صوبیاه

الغيبة

تصویر ۹۷

آن دنیا اهل اسلحه و آنکه آنها هر کسی نفس و العقول آنها

تصویر ۱۰۲

لست اعفر لذبی فعال سارک و فلکی
ادنب عبدی دنیا فعل آن له ریا اعفر آن

تصویر ۱۰۱

بنی الى زوجة المجد التي فصر عن لها عرب لاسلام المجر

تصویر ۱۰۳

تصویر ۱۰۴

زند شاهان زمین آسمان جاه بود
دین معاشرها رفاقت ۲ عاد داشت
دیجان حاضر بیشتر پیش خود
منصب شایع ولده مردانه داشت
نوع انسانی که ملککا بود
آن غرفت که این رسانید
که فکر نشون شدی من و مستکاوی کردی
ورجوان برخی بدی من شادمان داشت
چه فشیم راست کلم در دروازه خوش
هر چهار چشم مهد حسب الامان داشت
آن زبان بزم مجاز ابابسه ملکه قطبیت
حاصلی کان وقت آن هناد بوجان داشت
داشتند جوانه قدر آن شنا ختم
من داشت سمه کنون شادکانه داشت
که بناد لاغر تلف کدم مراعده بدار
۸۸۴

تصویر ۱۰۵

ساخته طافی

فرشت بر جده ناطقی بحال گشی باشد همان بریاد ل
دری فرش بجهان و قصر و دشمنی بفرش مراد ل
زیر از دلیلها لشتم سما نیا خود آشناه ل
زبول روزی بدم که عذیزی نسبت بر کران آن بدم خدا د
نثار از دل و جاناتم بآفاده تک بر لبی بزاد ل
دست مبارزه کوچکی بیم کشیده است کار ل
جماد اندیشم قیاد خود یا خوش محل سپرادر ل
بر عالم از عالم جریگز نیز بدبست بده عاد ل
بر عالم از عالم طلاقی بیم
زوجی کاچنی باقی بر آن ذعر سنا والدی بر آ
بد زدات طله بده مصالحت کلی از شو شایع بر آ
بد زدن زنمه آما بیا نشیم اغراچی آ
بد نیشب درستارا ثم ملکه محکمی بر آ
بد بر آذرن سریخای سیا بیا سیا از دل آجی بر آ